

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

foto: Irena Ropšič

16 KULTURA
Počastitev
kulturnega
praznika 2025 v
Renčah

26 ŠOLA IN VRTEC
Šola talentov

29 ŠPORT IN
REKREACIJA
Gimnastična
zveza Slovenije:
Športnik leta
2024

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Iz občine	stran	4
Kako smo praznovali	stran	6
Kultura	stran	16
Šola in vrtec	stran	21
Šport in rekreacija	stran	29
Društva	stran	32
Zgodovina naših krajev	stran	34
Povedali so nam	stran	36
Dobro je vedeti	stran	39
Zdravje je vrednota	stran	40
Iz krajevnih skupnosti	stran	41
Dogodki	stran	42
Ljudje, ki zaznamujejo čas in prostor	stran	44
Razvedrilo	stran	46
Obvestila	stran	47
Obvestila		48

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov *Občinskega lista*, ki ga prejmejo vsa
gospodinjstva v občini brezplačno, je 1500.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Anja Ličen, Irena Rován, Jasna Živec, Renata
Tischer in Jože Ropoša

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovnih člankov ne lektoriramo.

Oblikovanje in grafična postavitev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 27. marec 2025

Spoštovani bralec

Apel podobo na ogled postavi

Apel podobo na ogled postavi,
ker bolj resnico ljubi kakor hvalo,
zad skrit vsevrhek posluša, kaj zijalo
neumno, kaj umetni od nje pravi.

Pred njo s kopiti čevljarček se ustavi;
ker ogleduje smolec obuvalo,
jermenov méni, de ima premalo;
kar on očita, koj Apel popravi.

Ko pride drugi dan spet mož kopitni,
namest, de bi šel delj po svoji poti,
ker čevlji so pogodi, méč se loti;

zavrne ga obraznik imenitni,
in tebe z njim, kdor napačen si očitár,
rekoč: »Le čevlje sodi naj Kopitar!«

Korak, zakorakal v čas ponovnega prebujenja, v čas, ko se iskri hvaležnost tistega, ki mu mir, spokojnost in potrpežljivost niso tujka knjižnega pomena. Kako zanimiv je ta vrtiljak neustavljivega kolesja, ki dan za dnem ponuja nekaj novega, nekaj v tančico skrivnosti ovitega in čaka brez diktata misli nekoga, brez obsojanja in grajanja drugačnega, drugače mislečega. Kako lepa je ta krogla barvita, kako barviti in nežni so njeni orisi z mejniki zakoličeni in s strani človeka obsojeni na pomen velikosti. A le misel neukega meni, da je pomembno število. A mogoče le ni to misel neukega, temveč le potreba po vrednosti njegovega pomena, da srečo, zadovoljstvo, sobivanje ... ne bi obdajalo nič. Da tisti nič, ki zmore vse, tisti nič, ki daje malemu človeku, narodu ali skupnosti mesto velikega. Velik ni tisti, ki osvaja tuje, ki ga izpodriva z grenkobo neodpuščanja, velik je tisti, ki zmore sobivati, ki zmore odpustiti, a ne pozabiti, velik je tisti, ki zmore deliti. Naša domovina ima mnogo velikih, mnogo tistih, ki že skozi stoletja korakajo po rdeči brvi kulture, naj si bo to v poeziji, povedi, risbi ali glasbi, slovenski besedi ... Smo mali narod velikih ljudi, ki kot neandertalčeva piščal v sozvočju klasike in modernega ter ob zvoku reke Soče tvori fuzijo veličastnega in neponovljivega. Tvori nekaj, kar odmeva po Evropi, kar odmeva po celem svetu in kliče k spravi, kliče k neponovitvi napake preteklosti, kliče k pomenu vrednosti človekovega življenja.

Spoštovane občanke,
spoštovani občani,

iskrene čestitke ob vseh praznikih, ki smo jih vsak na svoj način doživeli in iskrene čestitke vsem nam, ki dopuščamo, da smo to, kar smo, edinstveni, neponovljivi.

Vaš uredniški odbor. •

 Irena Rován

Županova beseda

OBČINA RENČE-VOGRSKO

tako športnim kot kulturnim dogodkom. Za razširitev telovadnice v Renčah smo izdelali PZI projekte in iščemo dodatna sredstva za izgradnjo. Ob tem pa skrbimo tudi za obnovo in ohranjanje naše kulturne dediščine. V sodelovanju z lokalnimi društvi in zavodi organiziramo prireditve, ki bogatijo naše skupno življenje in krepijo občutek pripadnosti.

Eden izmed pomembnih ciljev občinske uprave je trajnostni razvoj. V tem okviru spodbujamo uporabo obnovljivih virov energije, postavljamo sončne elektrarne na javnih objektih ter razvijamo mrežo kolesarskih poti. Prav tako spodbujamo ureditev t. i. zelene infrastrukture, kot sta urejanje novih parkov in zasaditev dreves, saj želimo prispevati k boljši mikroklimi in prijetnejšemu bivalnemu okolju.

Gospodarski razvoj občine je ključnega pomena za prihodnost. Sodelujemo z investitorji pri vzpostavitvi novih poslovnih con, ki bodo omogočile nova delovna mesta in spodbudile podjetništvo. Ena izmed večjih zasebnih investicij, ki jo nestrpnost pričakujemo, je vzpostavitev igralnega salona, ki bo prispeval k dodatnim prihodkom občine, iz katerih bomo lahko generirali nadaljnji razvoj.

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

v tokratni izdaji *Občinskega lista* vam v posebni priloženi publikaciji predstavljamo najnovejše informacije o razvoju in projektih v naši občini. Kljub izzivom, s katerimi se soočamo, smo v zadnjem obdobju naredili pomembne korake k izboljšanju kakovosti življenja v našem kraju. Hvala vam za vaše sodelovanje, predloge in podporo, saj le s skupnimi močmi lahko ustvarimo prijetno in varno okolje za vse generacije.

Eden izmed ključnih projektov, ki jih trenutno izvajamo, je izboljšanje komunalne infrastrukture po celotni občini. Poudarek dajemo obnovi cest, pločnikov in javne razsvetljave, saj želimo zagotoviti boljšo prometno varnost in večjo dostopnost za vse udeležence v prometu. Prav tako izvajamo sanacijo vodovodnega sistema, ki bo poskrbela za boljšo oskrbo s pitno vodo in zmanjšanje izgub v omrežju ter bo zagotavljala požarno varnost. V sodelova-

nju s hidrologi in Direkcijo RS za vode smo zasnovali tudi ukrepe za izboljšanje protipoplavne zaščite v Renčah, saj se zavedamo pomena varnosti v času ekstremnih vremenskih pojavov.

Občina veliko pozornosti namenja tudi razvoju družbene in kulturne infrastrukture. V teku sta projektiranje in ocena možnih investicij za novo večnamensko dvorano na Vogrskem, ki bo namenjena

Zavedamo se, da pot do uresničitve vseh načrtov ni vedno enostavna, vendar nas pozitivni rezultati in napredek spodbujajo, da nadaljujemo z delom. Vaše ideje in predlogi so zelo dobrodošli, zato vas vabimo, da se aktivno vključite v soustvarjanje naše skupne prihodnosti. Hvala vam za zaupanje in podporo. ●

vaš župan
Tarik Žigon

Slavnostni dvig zastave ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Občina Renče-Vogrsko in Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo »Veteran« Nova Gorica sta 23. decembra lani na ploščadi pred Kulturnim domom Bukovica v počastitev dneva samostojnosti in enotnosti pripravila tradicionalno prireditev Slavnostni dvig zastave.

Naša država 26. decembra praznuje dan samostojnosti in enotnosti. Pot do samostojne Slovenije se je namreč pričela prav 26. decembra 1990, ko so bili razglašeni izidi Plebiscita o samostojnosti Slovenije. Kar 95 odstotkov vseh, ki so se udeležili plebiscita, teh pa je bilo dobrih 93 odstotkov vseh volilnih upravičencev, se je na

dan glasovanja, ki je bilo 23. decembra, odločilo za samostojno Slovenijo. S tem je slovenski narod postavil temelj za vzpostavitev lastne samostojne države.

Navzoče je pozdravil tudi župan **Tarik Žigon**, ki je v svojem prazničnem nagovoru izpostavil, da odločitve na plebiscitu ne smemo jemati kot samoumevne, ter vse pozval k enaki enotnosti, kot je žarela iz slovenskega naroda v času osamosvajanja. ●

✎ Občinska uprava

📷 arhiv Občinska uprava, Jože Ropoša

Nova nadstrešnica ob POŠ Bukovica

Poleti 2024 je Občina pričela z izgradnjo nadstrešnice pri **Podružnični osnovni šoli Bukovica**, ki bo, sploh ob deževnih dnevih, staršem in otrokom nudila zaščito

ter olajšala dostop do šolskih prostorov in vrtca.

Gradbena dela so se zaključila konec leta 2024. Izvajalec je bilo podjetje **Primvis** iz Nove Gorice, gradbeni nadzor in koordi-

nacijo del je izvajalo podjetje **Domus** iz Bukovice. Načrt za nadstrešnico je izdelal **Studio Bonutti**. Vrednost investicije je bila okrog 70.000 evrov in se je krila v celoti iz občinskega proračuna. ●

✎ in 📷 Občinska uprava

KARST ADAPT – s čezmejnimi sodelovanjem do izboljšane odpornosti na podnebne spremembe

Predstavljamo projekt, ki se osredotoča na prilagoditev podnebnim spremembam, trajnostni razvoj in kulturno valorizacijo v čezmejnem prostoru med Slovenijo in Italijo. Financiran je s strani Evropske unije v okviru Programa Interreg VI-A Italija – Slovenija.

Projekt KARS ADAPT, ki traja od aprila 2024 do aprila 2026 s skupno vrednostjo 1.055.848 € in prispevkom ESRR 844.678 €, se osredotoča na izboljšanje odpornosti kraškega območja na naravne nesreče, kot so požari, poplave in toča. Projekt poudarja pomen čezmejnega sodelovanja za izboljšanje preventivnih ukrepov in odzivanja na nesreče ter vključuje inovativne pristope, kot je protokol za evakuacijo živali.

Projekt KARST ADAPT naslavlja skupen izziv prilagajanja podnebnim spremembam, ki ga udeleženci z bolj intenzivnim in poglavljenim čezmejnimi sodelovanjem, bolj opremljenostjo, bolj usklajenim odzivom na naravne nesreče (požar, poplava, toča) in implementacijo preventivnih ukrepov na čezmejnem programskem področju. Ranljivost področja Kras in potreba po čim prejšnjem izboljšanju sodelovanja, opremljenosti in izvajanja preventivnih ukrepov sta se v vsej svoji razsežnosti pokazali lani poleti, ko je to območje zajel

zelo velik gozdni požar, ki je poleg velike škode ogrožal tudi naselja in prebivalce. Inovativnost projekta se kaže v štirih glavnih smereh. Prvič, z intenzivno uporabo pristopa **bottom-up** in vključujočega participativnega dela. Drugič, z vpeljavo novih, inovativnih pristopov pri načrtovanju in izvajanju javnih investicij, da bodo objekti bolj odporni na požare, poplave in točo. Tretjič, z oblikovanjem prvega čezmejnega protokola za evakuacijo živali ob naravnih nesrečah. In četrtič s pilotno vpeljavo izboljšanja komuniciranja občine s prebivalci, organizacijami tako na področju občine kot tudi na širšem čezmejnem področju.

Občina Renče-Vogrsko je v prvi fazi projekta že nabavila dva večja namestitvena šotora v primeru evakuacij za potrebe Civilne zaščite, vodno črpalko visokih pretokov na priklopi ter skupaj z Gasilsko enoto Nova Gorica izvedla posvet o ravnanju ob potresu za pripadnike civilne zaščite in gasilcev. V nadaljevanju projekta bo pripravljena še projektna dokumentacija za nov intervencijski center Občine Renče-Vogrsko, nabavljeno bo novo intervencijsko vozilo kombi 4 x 4 za potrebe civilne zaščite, nabavljena bo osebna oprema za reševalca iz vode ter izvedena bodo naslednja usposabljanja: napredna vrhna tehnika (ena oseba), reševanje na vodi (ena oseba), bolničar (dve osebi), psiho-socialna pomoč (dve osebi), izvedba reševalne vaje za pripadnike civilne zaščite in gasilcev. V zadnji fazi projekta

je predvidena še objava razpisov manjših vrednosti za čiščenje poti in zemljišč ter nabavo protitočnih mrež.

PROJEKTI PARTNERJI:

- Občina Miren-Kostanjevica
- Občina Renče-Vogrsko
- Comune di Duino- Aurisina
- Comune di Monfalcone
- Istituto di sociologia internazionale di Gorizia- ISIG

PRIDRUŽENI PARTNERJI:

- JZ za gasilsko in reševalno dejavnost – GENG
- Gasilska zveza Nova Gorica
- Comune di Doberdo' del Lago
- Gruppo di azione locale del Carso- GAL Carso
- Comune di Savogna d'Isonzo
- Asso.Di.Ma- Associazione Nazionale Disaster
- Council of Europe
- Protezione civile della regione

Več informacij:

www.ita-slo.eu/karst-adapt.

**Interreg
Italia-Slovenija**

KARST ADAPT

Cofinanziato
dall'Unione europea
Sofinanciata
Evropska unija

Jaslice v cerkvi sv. Lovrenca

V božičnem času so jaslice najlepši okras naših cerkva. Seveda jih najbolj občudujejo najmlajši otroci in pri polnočnici zelo radi zasedejo prva mesta v cerkvi, da so čim bližje postavitvi jaslic in jih tako lahko najlepše opazujejo. Jaslice v cerkvi sv. Lovrenca v zadnjih letih postavlja **Domen Cej**. Letos so mu pri pripravi in postavitvi pomagali učenci veroučne skupine 5. in 6. razreda osnovne šole.

Tokrat si je Domen zamislil drugačno postavitve, tako da je jaslice postavil levo

in desno na stopnišče pred oltarjem, na sredini stopnišča pa je pustil majhen prehod. Sveto družino pa je postavil na desnem kraju v velikem panju. Njegove jaslice so bile v cerkvi na ogled do svečnice. Svečnica je 40 dni po božiču in je obenem tudi praznik Jezusovega darovanja v templju. Za svečnico velja tudi pregovor: »Ko svečnica pride, zima skoraj odide ...« •

✎ in 📷 Jože Ropoša

Prihod Božička in Dedka Mraza v kulturnem domu v Bukovici

V petek in soboto, 20. in 21. decembra, smo tako kot vsako leto v kulturnem domu v Bukovici v okviru **Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga** z dramsko skupino **Neverjetni** organizirali prihod Božička in Dedka Mraza za najmlajše v naši občini.

V petek so se prihoda Božička in Dedka Mraza veselili otroci iz Renč, v soboto pa so bili vabljeni otroci z Vogrskega ter iz Bukovice in Volčje Drage. V soboto so otroški program popestrili **Kričači** pod vodstvom **Adrijane Černic Lazar**. Na kitaro jih je spremljala **Katarina Tischer Gregorič**. S pevskimi in glasbenimi nastopi so

nas v svet glasbe popeljali učenci **Pevske šole Barbare Šinigoj**. Po obeh prireditvah pa sta ob velikem pričakovanju otrok Božiček in Dedek Mraz obdarila naše najmlajše. Vzdušje je bilo res izjemno. Po koncu predstave pa smo se okrepčali z dobrotami iz kuhinje naših non, ki jih kot tradicionalno pogostitev pripravijo člani in članice našega društva. Seveda pa ni manjkalo niti drugih prigrizkov in osvežilnih pijač, ki

smo jih pripravili skupaj s **KS Vogrsko** in **KS Bukovica-Volčja Draga**. •

✎ Cvetka Saksida
📷 Jože Ropoša

Razstava ročno izdelanih jaslic rezbarja Bojana Ožbota navdušila obiskovalce

Med 23. in 27. decembrom je v **Vrtnarstvu Petrovčič** na Vogrskem potekala razstava ročno izdelanih jaslic, ki jih je ustvaril priznani rezbar **Bojan Ožbot** iz Volčje Drage. Na razstavi je bilo predstavljenih več kot 200 unikatnih figuric, ki odražajo umetnikovo predanost in ljubezen do tradicionalne obrti.

Obiskovalci so bili nad razstavo navdušeni. Eden izmed njih je zapisal: »Ne moremo verjeti, kaj vse zmorejo ustvariti spretni roke! Iskrene čestitke, želimo vam veliko moči in navdiha za vaše srčno delo. Lepo, da ste bili na televiziji, da smo lahko izvedeli za vaše neprecenljivo delo. Hvala vam!« Drugi je dodal: »Ta razstava je bila čudovita. Upam, da bo Bojan še naprej ustvarjal tako lepe izdelke.« Pohvale so se vrstile tudi v zapisih, kot je: »Vse je tako čudovito, da preprosto ni besed, s katerimi bi se lahko dovolj zahvalila za vse videno.«

Razstava je bila odprta vsak dan v popoldanskih in večernih urah, na božični dan pa so si obiskovalci lahko ogledali jaslice že od 10. ure dalje. Dogodek je povezal umetnost, tradicijo in praznični duh, kar je še posebej očaralo številne obiskovalce. Bojan Ožbot je s svojimi ročno izdelanimi

jaslicami ponovno dokazal, da je pravi mojster rezbarjenja, ki s svojimi deli ohranja in promovira bogato kulturno dediščino našega prostora.

Priridev se je izvedla v organizaciji **Kulturno-turističnega društva Vogrsko** in njenega predsednika **Aleša Furlana**, ki s svojim zavzetim delom pomembno prispeva k ohranjanju kulturne dediščine in promociji lokalnih ustvarjalcev. Posebna zahvala gre Pop TV za dvominutno predstavitev ročno izdelanih jaslic in Radiu Robin za oglaševanje dogodka. Zahvala gre tudi vsem sodelujočim, ki ste s svojo prisotnostjo in prispevki še dodatno polepšali dogodek in prispevali k njegovi nepozabni praznični atmosferi. ●

✍ Janet Čufer
📷 Jože Ropoša

S pesmijo polepšali otvoritev razstave jaslic

»Ker sem srečen, se veselo nasmejim in srečo skupaj z vami rad delim,« so v ponedeljek, 23. decembra, pred **Vrtnarijo Petrovčič** na Vogrskem zapeli otroci, ki obiskujejo glasbene urice in nauk o glasbi v **Godbeniški šoli Vogrsko**.

Z uvodno pesmico o sreči so naznanili odprtje razstave ročno izdelanih jaslic rezbarja **Bojana Ožbota**. Čeprav je bilo zunaj, kjer se je odvijal uvodni del dogodka, kar hladno, malih nadobudnežev to ni motilo in so pod vodstvom **Kristine Saksida** in **Mojce Cej** ubrano zapeli. Ob klavirski spremljavi **Valentine Gregorič Saksida** so kulturni program zaključili z

znano božično skladbo in se nato prepustili prijetnemu vzdušju nadvse zanimive razstave. ●

✍ Valentina Gregorič Saksida
📷 Valentina Gregorič Saksida,
Jože Ropoša

Postavljanje jaslíc

Tudi letos smo v Renčah postavljali jaslice bodoči birmanci in njihovi starši pod vodstvom **Uroša Uršiča**. Ker je leto 2025 leto upanja, je bila to osrednja misel postavitve.

Hlevček smo naredili iz bal slame in pokrili z debelimi rogovilami, nekaterimi še ožganimi v požaru na Krasu pred leti. Vsaka stvar in dogodek imajo svoj namen v čudovitem božjem načrtu in so na koncu potrebni za nekaj lepšega, večjega. Tudi če nas je bilo malo manj, so bile naše jaslice

velike in so se razprostirale okrog glavnega oltarja, na desni in levi strani pod kipoma in po stranskih oltarjih. Posebno magičnost pa so dodale bele in modre lučke in seveda dve veliki smreki na obeh straneh glavnega oltarja. ●

✍ in 📷 Klavdija Uršič

Dogajanje v Kotalkarskem klubu Renče

Božično-novoletna kotalkarska revija

V **Kotalkarskem klubu Renče** smo v leto 2024 vstopili z visokimi cilji tako na težki poti vrhunškega športa in doseganja visokih državnih in mednarodnih dosežkov kot tudi na poti izvajanja naših netekmovalnih aktivnosti.

Tako je kotalkanje dostopno vsem otrokom, torej tudi tistim, ki si želijo le igre in sprostitev. In prava umetnost je ohraniti ravnotežje med številnimi skupinami otrok, ki tedensko prihajajo k vadbi. Kako polno motivirati tiste, ki prihajajo le z željo aktivnega preživljanja prostega časa, in kako istočasno omogočiti vsem tekmovalcem, še posebej reprezentantom, vse, kar se le da, za zagotovitev maksimalne pripravljenosti za udeležbo na tekmovanjih, ki se jih udeležujejo bodisi kot člani kluba bodisi kot člani slovenske reprezen-

tance. Ker smo bili v lanskem letu pri tem uspešni, zastavljeno pot nadaljujemo tudi v letu 2025 z vero in zaupanjem ter željo, da bi se nam uresničili vsi zadani cilji, tudi zelo visoko postavljeni.

V pretekli sezoni smo se z rezultati naših najboljših tekmovalk in tekmovalcev vrnili v sam vrh evropskega in svetovnega kotalkanja ter tako dosegli del zastavljenih ciljev in uresničitev nekaterih sanj. A sanjati je dovoljeno vedno in naše sanje segajo še višje, zato bomo napeli vse moči, da jih bomo tudi v bodoče uresničili.

Letošnji pravljici sta bili čisto v duhu naših srčnih želja in uresničitve sanj in to kar na treh najpomembnejših mednarodnih tekmovanjih, ki smo se jih letos udeležili. Z uvrstitvijo **Maje Corsi** v veliki finale svetovnega prvenstva med najboljših deset in njeno osvojeno bronasto kolajno na

svetovnem *grand prixu* smo se ponovno vrnili med najboljše na svetu. Zlati odličji, ki ju je **Nace Blažica** osvojil na Pokalu Evrope in svetovnem *grand prixu* v najmlajši kategoriji, pa sta nedvoumno potrditev naše začrtane poti, trdega in kvalitetnega dela. Verjamemo vase in v to, kar smo sposobni v svetovnem merilu doseči, pa čeprav prihajamo iz majhne kotalkarske države in še manjšega kraja Renče.

V letošnji kotalkarski reviji smo naša najboljša tekmovalca nekako poistovetili z glavnima junakoma uprizorjenih pravljic. Tako sta Nace in Maja uresničitve svojih sanj prenesla tudi v pravljlična lika. Pravljici Ostržek in Mala morska deklica poznamo vsi od najmlajših do

dvema svetovoma, realnim in nadrealnim, morjem in kopnim, oziroma mogočim in nemogočim. Želja in vztrajnost morata biti kakšen krat tako mogočni, da premagata vse. Obe zgodbi nas opominjata, da so sanje dosegljive, če verjamemo vase, smo vztrajni in sledimo svojemu srcu.

V uprizoritvi Ostržka smo Ostržkovo preobrazbo zapeljali malce drugače, kot se to odvija v sami pravljici. Brezbrižno lutko, ki se je soočila z velikimi izzivi, smo spremenili v čustvenega in marljivega dečka, ki na koncu z vero in zaupanjem doseže svobodo oziroma svoj cilj. Izpustili smo poudarjanje laži in izpostavili pomen prijateljstva, preudarnosti in želje po doseganju ciljev ter svobode. Lesena lutka, ki jo iz kosa

dobrimi deli dokaže kot odgovoren in ljubeč, kar mu prinese izpolnitev največje želje – postane pravi deček. Pravljica nas je poučila o vrednotah iskrenosti, prijateljstva in dobrih odločitvah.

Glavne vloge so odplesali: Nace Blažica – Ostržek, **Tina Uršič** – čriček Jimmy, **Ivana Štrukelj** – oče Pepe, **Eni Zorn** – mačka Figaro, **Ajda Pahor** – dobra vila, **Urša Furlani** – lisica, **Lana Pregelj** – ris/mačka. Mogočnega kita, ki je celo razpiral svoja usta, čisto zares pogoltnil nastopajoče in drzno potoval po morju ter bil od občinstva še posebej občudovan, sta v notranjosti upravljala **Adam Cozzes** in **Aleks Vižin**.

najstarejših. Zgodbi imata sicer zelo širok pomen, a sami smo v naši uprizoritvi želeli izpostaviti dosego ciljev in uresničenje sanj z iskanjem svojega mesta v svetu z veliko odločnostjo, pogumom in predanostjo ter vero vase in zaupanjem v vse, ki nas obdajajo.

Ostržek, leseni deček, ki si želi postati pravi fant, se poda na pot, polno izzivov in pomembnih življenjskih lekcij, a nikoli ne obupa ter z vztrajnostjo doseže končni cilj in izpolnitev želja. Ariela, mala morska deklica, pa z močjo svoje ljubezni in odločnosti premaguje meje med

lesa izdelata prijazni starejši možak mojster Pepe, oživi in postane nagajiv, radoveden deček, ki pa si nadvse želi postati pravi fant. Na poti do uresničitve svoje želje se Ostržek znajde v številnih dogodivščinah, saj ga njegova nepremišljenost in naivnost pogosto vodita v težave. Srečuje različne like, kot sta zvita mačka in lisica, ki ga zavajata, čarobno Vilo, ki ga vodi in mu pomaga, in številne druge, ki ga naučijo pomembnih življenjskih lekcij. Sooči se z nevarnostmi, kot so cirkus, laži in morski kit, ki ga pogoltne skupaj z mojstrom Pepetom in zvesto spremljevalko muco. Na koncu se z iskrenostjo, pogumom in

Pravljica Mala morska deklica pripoveduje o mladi deklici, ki živi v podvodnem kraljestvu s svojo družino. Vendar je radovedna in pogosto sanja o svetu nad gladino in življenju med ljudmi. Nekega dne reši princa, ki doživi brodolom, in se odloči za tvegano dejanje – osvojiti želi njegovo ljubezen. Da pa bi lahko postala človek in dobila noge, sklene dogovor z morskoročnico, a se mora odreči svojemu glasu. Dogovor pa ima tudi pogoj – če princa ne uspe osvojiti, izgubi vse in se mora vrniti v globine. Mala morska deklica se poda v svet ljudi, odločna, da osvoji prinčovo srce, kljub temu da ne more govoriti.

Tudi v letošnji jeseni smo sezono zaključili zelo pozno zaradi tekmovalj, ki smo se jih udeležili kot člani slovenske reprezentance, in udeležbe na seminarjih Svetovne kotalkarske zveze, kjer so se trenerji in najuspešnejši tekmovalci že lahko seznanili s pravili, ki bodo veljala v tekmovalni sezoni 2025. Tako kot leto prej je obstajala bojazen, da se ne bi pravočasno uspeli pripraviti na uprizoritev naše tradicionalne božično-novoletne predstave, ki jo običajno izvedemo ob zaključku leta. A ponovno smo strnili

Tudi letos smo doživeli čudovito in številno občinstvo, obisk predstav je bil izjemen. Prva, predpremierna predstava se je kot običajno odvijala v soboto, 17. decembra, popoldan. Ob širšem občinstvu je bila namenjena tudi varovancem VDC centrov, ki se nam vedno z veseljem pridružijo in se z nami poveselejo. Na presenečenje in zadovoljstvo vseh nas si je že prvo predstavo prišlo ogledat zelo veliko gledalcev

in dodobra napolnilo dvorano. Obiskovalci večerne uprizoritve so prav tako povsem napolnili sedišča in tudi vsa možna stojišča. Obisk predstave, ki se je odvijala popoldan, že kaže, da bomo morali tudi v nedeljo izvajati dve predstavi. Zaradi številnih prošelj, ki smo jih prejeli od obiskovalcev, ki si revije niso uspeli ogledati, smo po tednu dni, tik pred praznikom, izvedli še eno predstavo in ponovno je bila dvorana nabito polna.

Že v ponedeljek smo revijo izvajali dvakrat tudi za otroke nekaterih bližnjih osnovnih šol in otroke šol in vrtcev iz Renč, Bukovice in Vogrskega. Zanimanje šol za ogled predstave je veliko večje od števila naših dopustnih ponovitev, saj si naši študentje in tudi dijaki daljših odsotnosti od predavanj in obveznih vaj ne uspejo izboriti in smo tako glede števila ponovitev omejeni. Vse predvidene predstave za letošnje leto so zato že povsem razprodane.

Pripravam na revijo so nastopajoči ob rednih treningih posvetili veliko svojega prostega časa. Ponovno nas je bilo skoraj sto nastopajočih in kot vedno so bili vsi zelo disciplinirani, zato nam je uspel, po slišnem mnenju obiskovalcev in ljubiteljev umetnostnega kotalkanja, veličasten projekt, za kar si zaslužijo pohvale čisto vsi nastopajoči, njihovi trenerji in ostali akterji (starši in člani upravnega odbora), ki so omogočili, da so bile vse predstave izpeljane brez kakršne koli nevšečnosti.

Za nami je šest magičnih predstav, v katerih je pred nabito polnimi tribunami oživila nepozabna in pravljica zgodba o Ostržku in Arieli. Ob vsem tem občutimo neskončen ponos na kar 88 kotalkarjev, ki so z iskrivimi plesnimi koraki, osupljivimi akrobacijami in nepozabno energijo ustvarili predstavo, polno magičnih trenutkov in toplote, ki je segla naravnost v srce gledalcev. Neskončno hvaležnost vsem trenerjem, staršem in podpor-

nikom, ki so dva meseca tako srčno in predano pripravljali zgodbo, scenografijo in kostume, ki so oživili naše sanje in ljubezen do umetnosti. Neskončno evforijo, ki ste jo povzročili vi, gledalci, saj so vsak vaš aplavz, nasmech in navdušen pogled bili del te čarovnije. Hvala, ker ste bili več kot gledalci – bili ste srce in duša te predstave.

Nagrade za tekmovalne dosežke v letu 2024

Tako kot vsako leto smo tudi letos ob zaključku noveletne kotalkarske revije nagradili naše najboljše tekmovalce in njihove trenerje za nastope v slovenski reprezentanci in dosežke, ki so jih dosegli na tekmovanjih najvišjega mednarodnega nivoja v tekmovalni sezoni 2024.

Velike plakete so prejeli:

- Maja Corsi: naša v zadnjem obdobju najuspešnejša slovenska tekmovalka, ki se je še kot mlajša mladinka udeležila svetovnega prvenstva za starejše mladinke in že s prvim nastopom na

tako pomembnem tekmovanju dosegla uvrstitev v finale in končno osmo mesto. Na tekmovanju za Svetovni grad prix International je osvojila bronasto odličje.

- Nace Blažica: tekmovalca, ki je zastopal barve Slovenije v najmlajši kategoriji dečkov in na tekmovanjih najvišjega nivoja v tej kategoriji osvojil vse, kar se osvojiti da. Na najvišjo stopničko se je povzpел tako na tekmovanju za Pokal Evrope kot na tekmovanju za Svetovni grad prix International.
- Sara Pregelj: glavna trenerka v Kotalkarskem klubu Renče, v lanskem letu vedno imenovana tudi za glavno trenerko slovenske reprezentance in nekako najbolj zaslužna za vse dosežke naših tekmovalk in tekmovalcev v vseh kategorijah, tudi tistih, ki na zaključku še niso bili imenovani, so pa prispevali k temu, da smo na zadnjem državnem prvenstvu osvojili kar deset zlatih, sedem srebrnih in pet bronastih kolajn.

Srednje plakete so prejele tekmovalka **Ela Stibilj** za nastope v slovenski reprezentanci in osvojeno bronasto odličje na tekmovanju Svetovni grad prix International ter trenerke Nika Petelin, Kaja Arčon in Lana Pregelj za pripravo tekmovalk v pretekli tekmovalni sezoni in njihovo spremljanje na reprezentančnih in klubskih nastopih ter za izjemen trud, vložen v pripravo letošnje novoletne revije.

Male plakete so prejele tekmovalke Ajda Pahor, **Keli Ludvik**, **Špela Fornazarič**, **Brina Munih** in **Ester Božič** za nastope za slovensko reprezentanco na tekmovanju za Pokal Evrope in Svetovni grad prix International. Nadalje sta malo plaketo prejela še trenerja **Marko Pelicon** in Urška Furlani za pripravo tekmovalk in njihovo spremljanje na klubskih nastopih. •

Kotalkarski klub Renče
 Matjaž Bizjak

Novoletna akademija

Člani **Športnega društva Partizan Renče** vsako leto decembra na Novoletni akademiji pokažejo, kaj so se med letom naučili. Naš najmlajši član je komaj dopolnil dve leti, zato je na akademiji nastopil skupaj s starši. Drobnost pozornost smo namenili tudi najstarejši članici, ki vadbo obiskuje že vrsto let in nosi že sedem križev. Posebej so se predstavili vsi državni prvaki in re-

presentanti. Dogajanje so popestrili tudi nastopi skupine **Kamikazete**.

Ob koncu akademije nas je obiskal tudi Dedek Mraz, ki so se ga otroci zelo razveselili.

Prireditev smo izvedli na kotalkališču v izjemno lepem ambientu. Na tem mestu bi se zahvalili kotalkarskemu klubu, da so nam omogočili izvedbo dogodka v njihovi izjemno lepo okrašeni dvorani. •

✍ ŠD Partizan Renče
📷 Edvin Ušaj, Lana Ušaj, Dejan Gašparin

Predpraznični prireditvi za osnovnošolce

Mladi glasbeniki in glasbenice **Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko** in učenci **Godbeniške šole Vogrsko** so v decembru božično glasbo širili tudi po Renčah. V petek, 13. decembra, so v dvorani izvedli kar dve predpraznični glasbeni prireditvi za učence od prvega do petega razreda **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** in **Podružnične osnovne šole Bukovica**.

Prireditvi sta bili glasbeno in tudi izobraževalno obarvani. Igrale in prepevale so se praznične skladbe. Mladi godbeniki so zaintrigirali v različnih glasbenih sestavih. Učenci v dvorani tokrat niso bili samo poslušalci, ampak so med samo prireditvijo tudi aktivno sodelovali. S pomočjo namigov so ugibali skladbe, s pantomimo so prikazali naslove pesmi, ob spremljavi šolskega orkestra pa so ustvarili čisto pravo in svojo božično zgodbo. Ob vseh aktivnostih pa so spoznali še kakšno zanimivost o glasbi in se kaj novega naučili o glasbenih instrumentih. ●

Katja Berdnik
 Cimet studio

Koncert Pihalnega orkestra Vogrsko v Biljah

Pihalni orkester Vogrsko se je tudi letos že tradicionalno odzval povabilu **Društva Glas Bilje** in v njihovem domačem kraju 21. decembra izvedel praznični koncert v Domu krajanov Negovan Nemec.

Orkester je pod taktirko **Nejca Kovačiča** odigral skladbe, s katerimi se je predstavil na tekmovanju v Ormožu.

Manjkale niso niti ostale koncertne in božične skladbe, ki so pričarale praznično vzdušje. Posebno navdušenje je vzbudila koračnica **Radetzky March**, ki je občinstvo dvignila na noge in požela bučen aplavz. Zaradi vsakoletnega izjemnega navdušenja občinstva se je letos orkester pripravil in odigral tudi bis skladbe. ●

Irena Gregorič
 Boštjan Marc Baša

Pestro praznično dogajanje na POŠ Vogrsko

Praznični decembrski koledar je bil resnično poln raznih doživetij. V praznični čas smo vstopili s skupno prireditvijo ob prižigu lučk na Vogrskem. Zbrane so z ubranim petjem razveselili člani otroškega pevskega zbora.

Učenci petega razreda so s svojim nastopom razveselili upokojece na njihovem tradicionalnem srečanju.

Praznično vzdušje na šoli je doseglo vrhunec s prireditvijo »Mi smo svet, mi smo otroci« in prazničnim bazarjem. Staršem in starim staršem ter ostalim obiskovalcem so srce ogrele besede in plesno-glasbene točke, s katerimi so se predstavili vsi učenci šole. Z radodarnimi prispevki udeležencev pa smo obogatili Šolski sklad.

Otroci **Vrtca Zvezdica** in učenci **POŠ Vogrsko** so si na povabilo **Kotalkarskega kluba Renče** ogledali veliko božično-novoletno kotalkarsko revijo z naslovom Sanje o svobodi, v kateri so plesno-glasbeno

predstavili pravljici Ostržek in Ariela. Kot vsako leto so tudi tokrat gledalce očarali z izjemno scenografijo in plesno izvedbo. Zahvaljujemo se za povabilo in čestitamo nastopajočim učencem naše šole.

Zadnji šolski dan v letu 2024 smo zaključili s skupnim druženjem in tudi dobrodelno. Učenci 4. in 5. razreda so organizirali ogled filmske predstave. Ustvarili so pravo kino vzdušje, vstopnice pa so zamenjevali za bonbone.

Dan smo zaključili z obiskom številnih Božičkov na motorjih. V imenu **Krajevne skupnosti Vogrsko** smo jim predali praznične darilne vrečke za otroke, ki se zdravijo v bolnišnici v Stari Gori.

Praznično vzdušje smo podaljšali še v januar. Učenci in učitelji **Godbeniške šole Vogrsko** so nas z glasbo popeljali nazaj v praznični december. Z različnimi prazničnimi melodijami so nam predstavili različna glasbila in glasbene sestave.

Ponosni smo, da se učenci naše šole aktivno vključujejo v delovanje godbeniške šole in v šolski pihalni orkester. Godbeniški šoli in pihalnemu orkestru se zahvaljujemo za povabilo, tudi v prihodnje se veselimo skupnih druženj na glasbenih uricah.

Pri nas na Vogrskem ni nikoli dolgčas. Aktivnosti na šoli, v kraju in občini omogočajo otrokom kvalitetno in pestro preživljanje prostega časa. ●

Nadja Pahor Bizjak, Helena Hvala Prah
 arhiv POŠ Vogrsko

Tradicionalni božično-novoletni koncert Pihalnega orkestra Vogrsko

Božično-novoletni koncert **Pihalnega orkestra Vogrsko** je še enkrat dokazal, kako glasba združuje ljudi, ustvarja spomine in prinaša veselje. Orkester je 26. decembra poskrbel za nepozaben glasbeni večer, saj je ponovno napolnil dvorano Kulturnega doma Bukovica.

Pihalni orkester Vogrsko je pod taktirko **Nejca Kovačiča** večer začel s skladbo *A Joyful Fanfare*. Sledila je izvedba tekmovalnih skladb, s katerimi je orkester nedolgo pred tem nastopil na tekmovanju v Ormožu, kjer je osvojili zlato plaketo s pohvalo. Večer sta popestrila tudi solista **Matevž Podgornik** na tenor saksofonu z izvedbo skladbe *Spain* in **Liam Marc Baša** na baritonu z izvedbo skladbe *Variations*. Za povezovanje večera je poskrbela **Kristina Furlan**, ki je dogajanje prepletala skozi razne zgodbe in obujala spomine godbenikov.

Vrhunec večera je bil zagotovo prihod pevke **Monike Avsenik**, saj je s svojim glasom in izvedbo skladb očarala vse pri-

sotne. Za dodatno popestritev glasbenega večera se je pridružil tudi pevec **David Čadež**. Pihalni orkester je skupaj z gostoma izvedel znano skladbo *Vivo per lei* in tako ustvarili nepozaben glasbeni trenutek.

Tako kot vsako leto je tudi tokrat orkester pripravil pester in raznolik program. Pozabil ni niti na božično vzdušje, saj so se med skladbami pojavile tudi božične melodije, ki so dvorano napolnile s prazničnim duhom. Ob tem ni manjkala niti

priljubljena koračnica *Radetzky March*, ki je s svojim ritmom dodatno popestrila večer in navdušila prisotne v dvorani.

S tem večerom se je simbolično sklenilo še eno leto. Ob zvokih orkestra in toplih melodijah pa smo si lahko vsi skupaj zaželeli, da bo prihajajoče leto prineslo še več lepih trenutkov in novih spominov. ●

✍ Irena Gregorič
📷 Cimet studio

Počastitev kulturnega praznika 2025 v Renčah

Tudi letos se **Društvo KUL-TU-RA Renče** ni izneverilo tradiciji in je v petek, 7. februarja, v Renčah počastilo kulturo – s kulturo. Večer v polni domači kulturni dvorani smo začeli s pevsko umetnostjo in otroškimi glasovi pevskega zbora **Godbeniške šole Vogrsko**. Pod vodstvom **Kristine Saksida** in ob klavirski spremljavi **Valentine Gregorič Saksida** so nam zapeli dve pesmici: *Sreča* in *Skupaj lažje rastemo*. Zbor sestavljajo otroci, stari pet do šest let, ki obiskujejo glasbene urice, in mlajši učenci godbeniške šole.

Vesna Pahor, predsednica kulturnega društva in voditeljica programa, se je zahvalila otrokom pevskega zbora za tako prisrčen uvod. Ob tej priložnosti je dodatno izpostavila, kako pomemben del naše kulture je tudi likovna ustvarjalnost, zato je vse prisotne povabila na ogled razstave, ki so jo v dvorani pripravile članice likovne sekcije domačega kulturnega društva v sodelovanju s slikarji iz društev **DABLO Brda** (pod vodstvom **Alde Grudina**), **ENDAS Tržič** (pod vodstvom akademske slikarke **Marie Grazie Peršolja**), **SVETLOBA Deskle** (pod vodstvom **Vande Colja**) in **PALETA Nova Gorica** (pod vodstvom **Tanje Ambrožič**). O razstavi slik, ki so nastale na lanskem mednarodnem ekstemporu v Renčah, sta spregovorili vodja slikarske sekcije **Hema Jakin** in akademska slikarka **Jana Dolenc**.

Ker je naša kultura bogata in raznolika, smo prireditev nadaljevali z recitalom avtorske poezije dveh mladih pesnic iz

Osnovne šole Renče, **Zaje Rusjan** s pesmijo *Štiri* in **Keli Ludvig** s pesmijo *Zvezek Lezek*, ter z glasbeno točko v duetu klarineta in saksofona, ki sta jo izvajali **Asja Žigon** in **Azra Serranti** iz Godbeniške šole Vogrsko.

Pozdravni besedi župana Občine Renče-Vogrsko **Tarika Žigona** so sledili nastop **Nalije Žigon** na saksofonu ter dve pevski točki, **Kaje Zorn** Od železne ceste in **Maše Zorn** Kam.

Nagovor

Predsednica društva je s priložnostnimi besedami, posvečenimi prazniku, poudarila pogosto slišano mnenje, da Prešernov dan razumemo kot središče slovenske kulture in vsega narodovega življenja. Še posebej se tega dejstva zavedamo letos, ko spremljamo dogajanja ob Evropski prestolnici kulture, saj skupaj s pobratenim Štarancanom že skoraj petdeset let gradimo temelje vrednot nove, solidarne, boljše in brezmejne Evrope.

Ob naših izjemnih ustvarjalcih je kultura postala nepogrešljiva osebna izkaznica naše identitete in k temu še kako prispeva tudi ljubiteljska ustvarjalnost. Zato smo

aktivni in dejavni na različnih umetniških področjih in privrženi načelu, da umetnost ni le za izbrance, marveč za vse. Vsi mi vsak dan znova gradimo stopničke k visokim vzorom za vse ljudi odprte estetike, kritične presoje in svobodoljubne misli.

V nagovoru je čestitala vsem, ki z lastno ustvarjalno energijo plemenitijo naša občutja in dodajajo dinamiki življenja marsikaj tistega, kar bi sicer šlo neopazno mimo nas.

Vesna se je zahvalila članom moškega pevskega zbora **Provox** s pevovodkinjo

Mileno Prinčič za umetniški prispevek in prijazno sodelovanje na vseh prireditvah ter jih povabila na oder, kjer so nam zapeli tudi ob zaključku letošnje prireditve.

Hvala

Doživeli smo prijeten, s kulturnimi vsebinami izpolnjen večer. Hvala vsem prisostojnim in za ves trud vsem nastopajočim, še posebej mladim in najmlajšim in njihovim mentorjem, ter našim slikarkam za čudovito umetniško opremo kulturne dvorane in pomoč pri pripravi prireditve.

Nazdravili smo vsemu lepemu, kar nam ponuja življenje, in vsemu tistemu, kar

življenju lahko damo kot posamezniki in kot skupnost. ●

✍ Vesna Pahor

📷 Bogo Rusjan

Godbeniška šola in Prešernov dan

Učenci **Godbeniške šole Vogrsko** so slovenski kulturni praznik obeležili s pevsкими in instrumentalnimi točkami na prireditvi, ki je bila 7. februarja v kulturni dvorani v Renčah.

V sklopu nauka o glasbi pa so mladi godbeniki več izvedeli o začetkih glasbe na Slovenskem, se pogovarjali o pomembnosti tega praznika in naše kulture, ki jo bogatijo tudi številne ljudske pesmi. Nekatere od teh so skupaj zapeli in popestrili učno uro, ki so jo zaključili z razume-

vanjem življenja največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Učenci so za ta namen pripravili plakate in jih pri uri predstavili. ●

✍ in 📷 Valentina Gregorič Saksida

Pihalni orkester Vogrsko sodeloval na otvoritvi evropske prestolnice kulture GO2025

Nova Gorica in Gorica sta 8. februarja na Trgu Evrope uradno postali evropska prestolnica kulture. Za ta slavnostni dogodek so organizatorji pripravili celodnevni program, ki so ga poimenovali Od postaje do postaje. S čezmejno povorko, v kateri je nastopil tudi **Pihalni orkester Vogrsko**, se je povezalo različne kulturne točke obeh mest.

Vogrinski orkester je najprej zaigral združen skupaj s pihalnim orkestrom **Banda civica Citta di Monfalcone APS**, v nadaljevanju povorka pa še z ostalimi sodelujočimi orkestri. Povorka, v kateri so bili na slovenski strani meje tolkalci, godbeniki, pevski zbori, plesalci, mažoretke, cirkuški artisti in tudi drugi nastopajoči, je s strani gledalcev požela veliko navdušenje.

Nastop so združeni orkestri (**Goriški pihalni orkester**, **Banda civica Citta di Monfal-**

cone APS, Societa Filarmonica G.Verdi APS Ronci dei Legionari, Filarmonica di Turiacco, Pihalni orkester Vogrsko in **Prvačka pleh muzika**) zaključili na Bevkovem trgu, kjer so skupaj zaigrali koračnico Na Rogli. ●

 Tina Saksida
 arhiv PO Vogrsko

Pustno rajanje Vogrinskih godbenic in godbenikov

Pustno rajanje je **Pihalni orkester Vogrsko** otvoril v soboto, 22. februarja, z nastopom na 29. Euro-

carnevalu – Carneval Europe 2025 v italijanski Gorici. V povorki je sodelovalo 18 skupin iz Avstrije, Švi-

ce, Nemčije, Italije in Slovenije. Gre za evropski karneval, v katerem so se predstavili orkestri oziroma **Guggenmusik** sestavi. Posebnost tega karnevala je ravno prisotnost orkestrrov **Guggenmuscia** – posebnega glasbenega sloga,

ki temelji na znanih melodijah. Slovenijo so na tem karnevalu, ki kroži po Evropi, v Gorici zastopali Vogrini.

Oblečeni v Mini miške in Miki miškote so tradicionalni pustno rajanje nadaljevali v soboto, 1. marca, najprej na pustni povorki v Šempetru in nato s pustnima vozema po Vogrskem. V soboto so s svojim obiskom razveselili prebivalce zaselka Jazbine, v nedeljo pa Dombrave, Brij in dela Lijaka.

S koračnicami in priredbami popularnih zabavnih skladb so godbeniki na Vogrsko prinesli prijetno pustno vzdušje. Prijaznim Vogrinom se zahvaljujejo za topele sprejeme in pustne dobre točke. ●

 Tina Saksida
 arhiv PO Vogrsko

Aktivno pevsko leto zasedbe VS Lijak 1883 – Vogrsko

Lansko leto je zaznamovala aktivna sezona z nastopi vokalne skupine v domačem kraju in okolici.

S pevci **VS Lijak 1883 - Vogrsko** smo se udeležili Revije pevskih zborov Goriške v Desklah. V februarju smo na pustno soboto obiskali kar nekaj družin na Vogrskem in nastopili na reviji Primorska poje v Gropadi. Ženskam smo posvetili koncert na dan žena v gradu Ozeljan, kjer smo nastopili skupaj s **Tamburaškim orkestrom Danica** iz Dobravelj, in mesec zaključili z nastopom na občnem zboru Planinskega društva Nova Gorica. Za tradicionalno kresovanje smo pripravili mlaj in nastopili na prireditvi ob kresovanju. Nato smo 11. maja priredili Gotardov koncert, kjer so se nam pridružile pevke vokalne skupine **Grlica**, harmonikašica **Veronika Šuligoj** in pianistka **Larisa Štrukelj**. Sezono smo zaključili z nastopom na Poletni polenti v Šmihelu. V septembru smo nastopili na Letnem koncertu vokalne skupine Grlica Budanje v Vipavskem križu in na prireditvi Človek je brezmejno

sonce na Bevkovem trgu v Novi Gorici. V oktobru smo se pridružili praznovanju 120-letnice **MoPZ »Kras« Opatje selo** in proslavili 90. obletnico (1934) pobratenja vogrinskih pevcev z Opajci. Na praznik 1. novembra smo nastopili na komemoraciji na Vogrskem in priredili Jesenski koncert v prenovljeni dvorani v Zadružnem domu Vogrsko, kjer so se nam pridružili **VS Vogrinke** in harmonikaši. V decembru smo nastopili na praznovanju ob prižigu lučk na Vogrskem, zapeli na razstavi jaslic rezbarja **Bojana Ožbota** v Vrtnarstvu Petrovič in nastopili na Tradicionalni božičnici z **VS Lijak 1883- Vogrsko** v cerkvi sv. Justa na Vogrskem, kjer se nam je pridružil solist **Tilen Saksida**.

V januarju ste nam lahko prisluhnili na prazničnem koncertu v okviru Svetogorskih sobotnic, kjer so se nam

pridružili **OPZ Briški slavčki** in **VS Briške trcinke** ter na Reviji pevskih zborov Goriške v Desklah. ●

✍ in 📷 VS Lijak 1883 - Vogrsko

Župnijski pevski zbor iz Renč na Božičnem dobrodelnem koncertu

Župnijski pevski zbor iz Renč se je z veseljem odzval povabilu k sodelovanju na dobrodelnem koncertu.

V soboto, 18. januarja, je župnijska Karitas iz Vrtojbe skupaj s **Slavkom Hrastom** organizirala dobrodelni koncert. Slavko Hrast je začel z organizacijo dobrodelnih koncertov že med svojim službovanjem v Renčah.

Nadaljeval je v Drežnici, kamor je bil premeščen. Sedaj je župnik v Vrtojbi, kjer se je letošnji koncert tudi odvijal. Prosto-voljni prispevki so bili namenjeni pomoči otroku s posebnimi potrebami.

Na dobrodelnem koncertu je sodelovalo deset sestavov, devet pevskih zborov in organist iz okolice, zamejstva in tudi iz prestolnice. Med njimi, kot že rečeno, je bil tudi župnijski zbor iz Renč, ki ga vodi prof. **Bogdan Kralj**. Zbor je na orglah spremljala **Karin Klaut**. Poslušalci so z veseljem prisluhnili izbranim božičnim skladbam. Pevci so skladbe zelo čutno zapeli, kar se je odrazilo v njihovem nastopu in povezanosti. Posebej bi pohvalili solistko **Patricijo Furlan**, ki

je očarala poslušalce z Renerjevo pesmijo Božična noč.

Del besedila omenjene pesmi je bil uporabljen za zaključek programa na koncertnem listu: »Božična noč, kako si lepa, ko legaš čez goro in log ...«

Veseli smo, da je koncertu prisluhnilo veliko naših sokrajanov in občanov naše občine. Po koncertu so bili nastopajoči povabljeni v župnišče na prijetno druženje ob domačih dobrotah.

Priložena zahvala

Organizatorji so se sodelujočim poklonili z zahvalo in cvetjem.

»Vsi smo angeli z enim krilom, če hočemo poleteti, se moramo objeti,« je slogan Božičnih dobrodelnih koncertov skozi vsa leta. ●

✍ in 📷 Župnijski pevski zbor Renče

Dogajanje v slikarski skupini

Leto 2024 je bilo za nas in našo slikarsko skupino zelo pestro, polno prijetnih izzivov pa tudi presenečenj.

Začeli smo s slikarskimi delavnicami, ki so čez leto potekale po ustaljenih navadah. Tema leta je bilo spoznavanje nove slikarske zvrsti – impresionizem, čigar glavni predstavnik je bil Claude Monet.

Naš trud in vztrajnost pa sta se obrestovala v obliki priznanj in nagrad, ki so jih bile deležne nekatere naše članice.

- **Marica Kobal:** njena slika je bila izbrana in nagrajena (med petdesetimi drugimi) na slikarski koloniji v Izoli, organizirani preko ZDUS;
- **Mirela Faganel:** si je prislužila prvo nagrado za sliko, nastalo na mednarodnem ekstemporu Kromberk 2024 v organizaciji JSKD;
- **Helena Kenda:** s sliko, naslikano na mednarodnem ekstemporu Kromberk 2024, si je prislužila drugo nagrado;
- **Aleksandra Rusjan** in **Majda Klančič** sta s svojima slikama, izbranimi izmed mnogih na razpisu JSKD, sodelovali na regijski razstavi v muzeju sv. Barbare v Idriji;
- **Ida Kocjančič:** njena slika, naslikana na ekstemporu Piran 2024, je bila izmed mnogih izbrana za razstavo v galeriji Monford v Portorožu.

Tudi sami smo v oktobru organizirali mednarodni ekstempore Renče 2024. Poleg naših članov se ga je udeležilo deset slikarjev iz drugih društev. Vzdušje je bilo prijetno, prijateljsko in predvsem ustvarjalno. Nastale slike smo postavili na ogled v kulturni dvorani v Renčah ob letošnjem kulturnem prazniku.

Slike, ki nastajajo na delavnicah in doma, je vredno tudi pokazati. Tako smo v letu

2024 odprli kar nekaj skupinskih razstav:

- prvo razstavo v letu 2024 smo odprli v Bovcu v cerkvi Device Marije;
- v maju smo v času festivala vrtnic v Hotelu Sabotin na ogled postavili slike vrtnic;
- v juniju smo s slikami popestrili krajevni praznik na Vogrskem;
- ob Mohorjevem smo odprli razstavo slik v naši kulturni dvorani;
- na povabilo kulturno-turističnega društva Vipavski Križ, smo v njihovi galeriji v novembru odprli razstavo slik na temo jesen;
- konec novembra pa smo v kulturni dvorani v Renčah postavili pregledno razstavo slik, ki so nastale na naših delavnicah tekom leta 2024.

Nekatere naše članice so tudi samostojno razstavljale svoja dela:

- Marica Kobal je na razstavo postavila kipe iz gline in slike v galeriji v Desklah;
- Ida Kicjančič v galeriji Via Rastelo v Gorici in v Komnu;
- **Cvetka Ipavec** v restavraciji na železniški postaji v Novi Gorici;
- **Zmaga Prošt**, Marica Kobal in **Hema Jakin** smo se v začetku oktobra z barvami in čopiči odpravile po Gregorčičevi poti proti Gradišču, kjer so postavljene tri betonske cisterne. Cisterne so na novo prebarvane, me pa smo s pomočjo našega slikarskega navdiha skušale Gregorčiča na njih prikazati kot duhovnika, kot pesnika in kot domoljuba.

Solze žalost naj blažijo,
a spomin naj ne zbledi,
vsi, ki v večnosti živijo,
na svetu puščajo sledi.

Ob koncu leta nas je vse presenetila žalostna novica, da se je naš slikarski kolega in prijatelj **Anton Susič** za vedno poslovil. Obnemeli smo in težko verjeli, da je to res. Anton se nam je pridružil v začetku leta 2018. Pred tem je obiskoval razne slikarske delavnice pri različnih mentorjih. Tako je Anton s sabo prinesel veliko slikarskih spretnosti, ki jih je pri nas samo nadgrajeval. Z veliko entuziazma in pozitivizma se je vključil v naše vrste. Njegova dela so bila dokaz, da je za njim že veliko vloženega truda, a kljub temu je z zanimanjem pri nas osvajal nova znanja. Njemu ni bilo nikoli nič odveč. Pri vsakem našem delu je bil zraven, vedno pripravljen pomagati. Čas, ki smo ga preživljali skupaj, je bil za vse nas zelo dragocen. Skupaj smo ustvarjali, se družili in živeli za skupne cilje – da bi bili čim boljši. Slike, ki jih je na delavnicah ali doma ustvaril, so odražale njega samega. Skratka, bile so popolne.

Hvala ti, Anton, za vse trenutke in za vsakega posebej, ki smo jih preživeli skupaj. Bili so dragoceni. Pogrešamo te, dragi Anton. Tvoje slikarske kolegice. ●

Hema Jakin
 arhiv Anton Susič

Kino je naš magnet – Il cinema è la nostra calamita

V petek, 14. februarja, so si učenci **7. b in 8. a OŠ Renče** v Slovenskem narodnem gledališču Nova Gorica ogledali filma *Igrišča ne damo!* in *Na suhem*. Šola se je odzvala na povabilo Kinoateljeja, ki je organiziral dogodek *Kino je naš magnet* kot del otvoritvenega tedna Evropske prestolnice kulture GO! 2025.

Učenci OŠ Renče so se na filmski projekciji srečali z učenci iz Gorice, Nove Gorice, Špietra, Solkana in Dobrovelj. Skupaj so stopili v svet filmske umetnosti, ki je v duhu dvojezičnosti in sodelovanja povezala mlade iz različnih kulturnih okolij ter jih spodbudila k skupnemu doživljanju in razmišljanju.

Prvi film, ki je odprl dogodek, je bil kratki film *Fuori dall'acqua/Na suhem* italijanske režiserke Angele Bevilacqua, sledil je celovečerni mladinski film *Igrišča ne damo!*, ki ga je režiral Klemen Dvornik.

Mlado občinstvo so v svet obeh filmov popeljali izkušeni igralci **Martin Gerbec**, **Andrijana Boškoka** in **Irena Kovačević**. Uvod v dogodek je oblikovala vodja Kinomagneta **Egle Frandolič**, ki je s svojo vlogo dogodku dodala dvojezičnost in prispevala k še globlji povezanosti občinstva z zgodbami na platnu.

Učenci so po dogodku napisali naslednje misli o doživetem.

14. februarja smo se učenci 7. b in 8. a udeležili dogodka *Kino je naš magnet*. Po prvi šolski uri smo se z avtobusom odpeljali do Nove Gorice, kjer smo se zbrali v SNG Nova Gorica. Z učenci drugih šol smo si najprej

ogledali kratek uvod v italijanščini in slovenščini, saj smo bili zbrani učenci iz obeh držav. Nato smo si pogledali kratek film *Na suhem* (italijanske režiserke) in zatem pa še slovenski celovečerni film *Igrišča ne damo!*. V filmih smo uživali in se imeli zelo lepo.

Manca Arčon, 8. a

Film mi je bil zelo všeč, še posebej drugi, saj so se otroci borili za svoje igrišče (*Igrišča ne damo!*). Prvi (*Na suhem*) mi je bil tudi všeč, saj je bil poučen. Vendar je bil krajši kot pričakovano, ampak vseeno zelo zanimiv. Igralci pred filmom so mi bili zelo zabavni in smešni. Upam, da nas še kdaj povabite v kino za ogled kakšnega filma.

Nicole Malović, 7. b

Film *Igrišča ne damo!* je bil zanimiv, ker so se borili za igrišče, ki ga obožujejo in jim veliko pomeni ter se zabavajo na igriščih in družijo. Film *Na suhem* je bil poučen, zato ker je konkurenčni tekmovalac prepričal glavnega junaka – tekmovalca, ki je bil dober, da nadaljuje, četudi mu odpadajo lasje, naj se ne obremenjuje, ker zakaj bi nehal s plavanjem, če mu je všeč in so to njegove sanje.

Mia Antič, 7. b

Film, ki se je predvajal prvi, je bil krajši. Seveda bi bil lahko daljši, a je vseeno imel neko sporočilo. Naučil me je, da ne smeš obupati in da se je z boleznijo treba boriti. Drugi film je bil smešen in bi si ga lahko še enkrat pogledala. Film uči o prijateljstvu in da si moramo eden drugemu pomagati.

Klara Uršič, 7. b

Film *Igrišča ne damo!* je bil poučen, zelo v redu, ker sem se naučila, da moraš povedati resnico, ne smeš lagati in se hecati. Film *Na suhem* mi je bil v redu in naučila sem se, da če si bolan, se ni treba s tem skrivati in moraš svojim prijateljem to povedati.

Nea Gregorič, 7. b

Film *Na suhem* mi je bil malo prekratek, a zelo poučen. Všeč mi je bilo, ko se je fant boril za zmago na tekmi iz plavanja. Drugi film *Igrišča ne damo!* mi je bil zelo všeč. Se strinjam z otroki, saj je bilo igrišče edino, kar imajo. Ko smo prišli v gledališče, sta mi zelo zanimiva igralca, ki sta nas na začetku zabavala. Upam, da pridemo še kdaj v kino in da si lahko ogledamo še kakšen film.

Alesia Stanič, 7. b

Ob ogledu filma *Na suhem* je bilo zelo dobro. Film je zelo poučen. Zelo bi bilo dobro, če bi bil film daljši. Naslednji film *Igrišča ne damo!* je bil smešen in zanimiv. Zelo rada bi si še enkrat ogledala film.

Maša Adamlje, 7. b

Film je bil dober. *Na suhem* mi je bil malo dolgočasen, ker je bil kratek. *Igrišča ne damo!* je bil zelo dober in zelo mi je bil všeč.

Aleks Balič, 7. b

Filma sta bila zelo zanimiva in poučna. Glavne osebe so bile zelo zabavne in resne.

Ian Černe, 7. b

Prvi film ni bil slab, drugi je bil boljši. V ogledu sem užival.

Matej Štepančič, 7. b

Film je bil zelo poučen, v redu in zabaven. V ogledu filma smo uživali, tam je bilo veliko učencev iz drugih šol.

Sara Halilović, 7. b

Film se mi je zdel odličen. Ko sem gledal, sem užival, ko so se borili za zmago, da ostane igrišče.

Luka Miklavčič, 7. b

Filma sta zelo lepa, zanimiva in poučna. Najbolj zanimiv je bil *Igrišča ne damo!*.

Matic Pavlič, 7. b

📷 arhiv OŠ Renče

Po kavi diši

V skupini **Oblački** je v februarju zadišalo po kavi ...

Otroci so spoznali, kako se pripravi različne vrste kave: turška kava, espresso, proja ... Raziskovali so, iz česa je posamezna kava, kakšne so kavne rastline, iz katerih pripravljamo kavo, kje rastejo. Pripravili smo si *kavanko* s projo in čisto pravimi vrčki, skodelicami za kavo, krožnički,

sladkorjem, mlekom, klepetom, vsem, kar sodi zraven kafetkanja.

Pogovarjali smo se ob sliki Kofetarica Ivane Kobilica in jo tudi sami narisali, naslikali in izdelali kolaže.

Otroci so rokovali s starinskim kavnim mlinčkom in možnarji ter mleli in drobili kavna zrna. Vsakdanjo igro smo si pope-

strili s kavnimi zrni, ki so jih otroci šteli, razvrščali, predstavljali ter na koncu izdelali še prav posebne kavne kolaže. Otroške izdelke si lahko ogledate v naši galeriji na stopnišču. Vabljeni. •

 Irena Jerovšek
 arhiv Vrtec Renče

Snežna kraljica

V skupini **Oblački** smo se v decembrskih dneh vsak dan pred počitkom poglabili v pravljico Hansa Christiana Andersena z naslovom *Snežna kraljica*. Otroci so z vzne-

mirjenjem spremljali pogumno deklico Gerdo in upali, da ji bo uspelo rešiti njenega najboljšega prijatelja Kaja.

Kaj je postal zloben, ko se mu je v srce in oko zaril košček čarobnega zrcala zlobnega čarovnika. Ko je srečal Snežno kraljico, ga je ta poljubila na čelo in mu zamrznila srce. Odvedla ga je v svoje ledeno kraljestvo, medtem ko je Gerda, bosonoga in goloroka, pogumno krenila na pot v deželo večnega ledu. Njena dobroti ji je pomagala najti pot do srca junakov, ki so ji ne tej poti pomagali, da je našla malega Kaja in ga rešila iz ledenega objema snežne kraljice.

Zgodbo smo v vrtcu prebrali skoraj do konca, nato pa smo medse povabili devedtošolce. Otroci iz skupine Oblački so jim pripovedovali že prebrane dogodivščine, učenci pa so za vse nas prebrali srečen konec zgodbe. Skupaj so ustvarili čudovite ilustracije junakov iz zgodbe, ki zdaj краси jo galerijo na stopnišču pri Oblačkih.

Vabimo vas, da si razstavo ogledate in se prepustite pravljicni domišljiji. Z željo, da se dobroti dotakne vseh vaših src, verjamemo, da boste v tem letu na svojih poteh srečevali izjemne sopotnike. •

 Irena Jerovšek, Ariana Oven,
Mojca Saksida
 arhiv OŠ Renče in Vrtec Renče

Ekskurzija v Salzburg

V soboto, 14. decembra, smo nekateri šolarji **OŠ Renče** odpotovali na enodnevni izlet v Salzburg, ki leži v Avstriji. To je bilo zame prvič. Bilo nas je kar 50, od tega 45 učenec od 6. do 9. razreda, ostalo pa so bili učitelji spremljevalci.

Ob 4.50 smo se zbrali pred šolo pri avtobusni postaji. Ob 5. uri smo krenili na pot. Vozili smo se približno pet ur. Najboljši postanek na avtocesti je bil nekje v hribih pred Salzburgom, kjer je bilo na počivališču veliko snega. Tega smo hitro porabili za kepanje.

Najprej smo se ustavili v muzeju Red Bulla, imenovanem Hangar 7, kjer smo videli različna vozila, formule, letala, helikopterje, avtomobilske motorje in še kaj. Od tam smo nadaljevali pot proti Salzburgu. Ko smo prispeli v mesto, smo se nekaj časa sprehajali, nato pa smo pojedli kosilo. Šli smo si ogledat star mlin, ki je bil pri svojem delovanju zelo glasen. Videli smo tudi ogromno cerkev. V njej je bilo veliko skulptur, ena je bila iz plastike in iz zlate barve. Zgoraj na tej skulpturi je na sredini stal človek in če si ga od daleč gledal, se je zdelo, kot da je resničen.

Vstopili smo v Mozartovo hišo, saj se je slavn skladatelj rodil ravno v mestu Salzburg. V njej je bilo veliko zanimivosti, npr. slike, skladbe, peči, Mozartovi lasje, nakit, na stropu pa je bila posebej zanimiva maketa, kjer je bil prikazan celoten Salzburg. Že na poti v Salzburg smo v avtobusu poslušali razne Mozartove skladbe.

Ogled smo nadaljevali proti dvorcu Mirabel. Na poti tja smo šli mimo glasbene akademije – Mozarteum, v kateri se je šolalo veliko Slovencev. Povedali so nam, da se je na tej šoli učila tudi Irena Grafenauer, ki je naša slavna flvtistka.

Prečkali smo most, pod katerim teče reka Salzach, in kmalu uzrli grad. Tu smo izvedeli zanimivost, da je dvorec dal zgraditi župnik, ki je postal župnik pod prisilo. Pravil ni upošteval in si je ustvaril družino. S svojo ljubico Sofijo je imel 10 otrok. Nekateri

otroci so postali kirurgi, nekateri zdravniki. Med vojno je dvorec pogorel in nanj so padale bombe, zato so ga po vojni morali prenoviti. Ravno v in pred tem dvorcem so snemali zelo znan muzikal *Moje pesmi*, moje sanje, ki smo si ga na poti domov na avtobusu tudi ogledali.

Po vrnitvi v mesto smo imeli še en postanek, kjer smo videli veliko konjev z vprego. Za konec smo šli še na mestni sejem, kjer smo si na božičnih in dišečih stojnicah kupili razne avstrijske priboljške (preste, zavitke, klobase ...). Na poti domov smo se dvakrat ustavili. Ko smo se prvič ustavili, smo se spet kepali, drugič pa smo pasli oči na izdelkih v prodajalnici na počivališču. V Renče smo prišli okoli 23. ure. Izlet je bil naporen in mrzel, a poln lepih doživetij. •

Ana Jeram, 6. b, OŠ Renče
 arhiv OŠ Renče

Vragolije bodočih prvošolcev

Sneg ogreje srce. In prav gotovo ga je tudi našim bodočim prvošolcem. Vsako leto, če nam le snežne razmere to dopuščajo, se odpravimo na smučišče SkiBor na Črnem vrhu. Letos nam je ob maloštevilni skupini uspelo, da smo samo z zaposlenimi izpeljali tečaj. Dva učitelja smučanja in nepogrešljiva pomoč brez smuči ob progi so bili dovolj, da smo v štirih dneh osvojili ali nadgradili osnovno smučarsko

znanje. Otroci so se sami peljali tako na vlečnici kot tudi samostojno med smučarskimi količki.

Kot vedno se je najemnik smučišča izkazal in nam omogočil odlično smuko. Kako tudi ne, ko pa je bilo namenjeno le nam. Le en dan so nam družbo delali šolarji in takrat smo se tudi mi lahko fotografirali z legendo **Juretom Koširjem**.

Hvala šolskemu skladu, ki je pomagal znižati stroške prevoza. •

Samo Nanut
 arhiv Vrtec Renče

Na klepetu z ilustratorko

Na **Podružnični osnovni šoli Vogrsko** se vedno dogaja kaj zanimivega. Koliko ustvarjalnosti, izvirnosti in truda se rodi, ko strokovne, tenkočutne in zavzete učiteljice spodbujajo mlade ustvarjalce, da pokažejo najboljše, kar zmorejo. In tega je vedno veliko.

Letos smo 7. februarja ob kulturnem prazniku medse povabili ilustratorko **Karin Berce**. Na njen prihod smo se temeljito pripravljali skozi ves januar.

Spoznali smo kar nekaj slovenskih mladinskih ilustratorjev in o njih pripravili razstavo. Vsaka skupina učencev se je preizkusila v posnemanju izbranega ilustratorja. Ugotovili so, da ni enostavno biti dober ilustrator, saj zahteva veliko znanja, truda, potrpežljivosti in vztrajnosti.

Vse te lastnosti so učenci resnično uporabili, ko so se preizkusili v samostojnem ilustriranju: 1. in 2. razred sta ilustrirala **Muco Copatarico**, 3. razred **Snežena ga moža**, 4. in 5. razred pa vsak svojo samostojno pravljico. V ilustriranju sta se preizkusili tudi obe skupini otrok vrtca, ki domuje v isti stavbi. Tudi oni so se udeležili srečanja.

Pogovor z ilustratorko Karin Berce sta vodila **Azra Serranti** in **Matic Kacafura**. Gostja je povedala veliko zanimivega o svojih začetkih, ljubezni do risanja, trudu in veselju, ki ga prinaša ustvarjanje.

S seboj je prinesla kar nekaj svojih del, nekatere knjige so prevedene v več jezikov. Učence je spodbudila k branju, saj to krepi domišljijo. Podarila nam je igro Spomin s svojimi **Nagajivčki**. Ob zaključku pogovora je vsem narisala Vogrina, otroka, ki obiskuje šolo na Vogrskem.

Začetek in konec pogovora je obogatil otroški pevski zbor. Sledil je ogled razstave. Na voljo je bilo deset vodičev, ki so obiskovalce vodili od umetnine do umetnine. Na koncu smo z nagradnim kvizom preverili, koliko so si učenci zapomnili ob spoznavanju predstavljenih ilustratorjev.

Z veseljem ugotavljamo, da je kultura raznolika in vsak dan živa med nami na vsakem koraku. Tokrat smo bolje spoznali tisto, ki nastaja s pomočjo risal in bogati naše knjige. Dekoracije knjigic in svinčnikov pa nas bodo

v jedilnici in na hodniku še ves mesec spominjale na ustvarjalnost naših dni. •

 Aleksandra Lisjak
 arhiv POŠ Vogrsko

Teden pisanja z roko na POŠ Vogrsko

Se vam je že kdaj zgodilo, da je prijeten vonj v vas prebudil spomin na dogodek iz otroštva? Nič čudnega, saj je naš vohalni sistem povezan z možganskimi centri, ki so odgovorni za čustva in spomine.

Od 20. do 24. januarja je potekal deseti teden pisanja z roko. Osrednja tema letošnjega tedna pisanja z roko – KO SPOMINI ZADIŠIJO – nas je spodbujala, da s pomočjo vonjav poiščemo lepe spomine iz otroštva in jih ubesedimo.

Tudi letos smo se projektu z veseljem pridružili učenci in učiteljice **Podružnične osnovne šole Vogrsko**. Izvedli smo zanimive delavnice: igrali smo se detektive in z vonjem odkrivali, kaj se skriva v kozarčkih, zapisovali smo, kaj vse nam lepo diši, povezovali smo različne vonje s

spomini na osebe in dogodke. Te dišeče spomine smo zapisali in narisali.

Nastali so izvirni izdelki. Razstavili smo jih na šolskem hodniku. Vsi se ob zapisih radi ustavimo in z zanimanjem prebiramo. •

 in Rut Jarc

Bralni tabor na OŠ Renče

V četrtek, 28. novembra lani, je na **OŠ Renče** potekal bralni tabor, inovativna oblika nadstandardnega programa naše šole, kjer učenci popoldan preživijo na različnih delavnicah, povezanih z branjem v najširšem smislu, na šoli pa tudi prenočijo.

In tako je bilo tudi lani. Kar 110 učencev od 4. do 9. razreda se je prijavilo k dejavnostim ob simboličnem prispevku staršev. Strokovni delavci, nekdanji sodelavci naše šole, študentke Fakultete za Socialno delo v Kopru in krajanka **Slavica Kante** smo učencem ponudili 14 delavnic, na katere so se vpisali po interesih (novoletni okraski, priprava srečelova za novoletni bazar, družabne igre, šah, naravoslovno-eksperimentalna delavnica, slikanje na svilo, filmska delavnica, peka piškotov, socialne igre, modelarji, glinene hiške, čokoladne lizike ...).

Zelo smo bili veseli tudi naših bivših učenk, srednješolk, ki so se prijazno odzvale vabilu in se nam pridružile na eni od delavnic, kjer so izdelovali zvezke iz odpadnega materiala in tako dokazali, da si vsak lahko doma naredi svoj zvezek, beležko iz praznih listov, ki ostanejo na koncu zvezkov.

Po končanih delavnicah so učenci od 5. do 9. razreda (četrtšolce smo po končanih delavnicah prepustili v varno zavetje staršev) odnesli spalne vreče, podlage, celo ogromne napihljive blazine v učilnice, ki so tako dobile novo poimenovanje za en večer – sobe, potem pa je sledil enourni sprehod z lučkami po Renčah. Po opravljenem zimskem

nočnem sprehodu pa se je še kako prilegla slastna večerja naših kuharjev, ki so nas presenetili s pohanimi zrezki in pirejem.

Po večerji so se otroci odločali med bralnim kotičkom v knjižnici, igranjem družabnih iger in ogledom filma. Potem pa je sledila priprava na spanje – fantje v enih učilnicah, dekleta v drugih – temu pa hihitanje, klepetanje in šepetanje dolgo v noč.

Naslednje jutro smo »sobe« pospravili in spet so postale učilnice. Udeleženci tabora smo se zbrali na zajtrku, si izmenjali občutke in mnenja o preteklem popoldnevu, večeru in noči in že je bil pred nami petek. Ko so se pri pouku tehniškega dne pridružili še vsi ostali učenci, smo šolo odeli v zimsko športno pravljico.

Takšna nadstandardna oblika neformalnega učenja in druženja pomeni velik organizacijski in psiho-fizični zalogaj za delavce šole, otrokom pa vsako leto znova nariše nasmehe na obraze. Ravno v takšnih situacijah se z otroki tudi mi, strokovni delavci, boljše spoznamo. Otroci pa imajo čas za umirjene pogovore, druženje, za manjše vragolije, hkrati pa ta oblika omogoča tudi spoznanje, da šola ni samo nadležna, pač pa je tudi prostor srečevanja, zdravega preživljanja prostega časa in drugačnega učenja.

Z bralnim taborom vsako leto prižgemo prvo iskrico v decembrskem dogajanju in po odzivih sodeč, verjamem, da smo jo tudi lani. •

 Mojca Saksida, OŠ Renče
 Diana Pejičič

Šola talentov

V petek, 14. februarja, se je na talkališču v Renčah odvijala dobrodelna prireditev z naslovom Šola talentov. Prireditev je bila dobrodelnega značaja, organiziral pa jo je **Šolski sklad OŠ Renče** z namenom izgradnje učilnice v naravi v okolici OŠ Renče.

Letošnja prireditev je imela drugačno zasnovo, kot smo je bili vajeni že vrsto let. Do sedaj je šlo za dobrodelno prireditev tekmovalnega značaja z naslovom Šola ima talent. Letos pa je prireditev potekala v smislu predstavitve otrok in učencev, saj smo prepričani, da je čisto vsak od naših otrok talent na svojem področju in po svoje tudi zmagovalec prireditve, ki zbere pogum, se postavi v soj žarometov in pokaže, kar zna. Zato tudi naslov Šola talentov. K sodelovanju smo poleg osnovne šole ter **Vrtca Renče** in **Vrtca Bukovica** povabili okoliške klube in društva, v okviru katerih svoj popoldanski prosti čas preživljajo naši otroci.

Uvodoma smo poslušali himno prireditve. To si ti, ki postaja že tradicionalna, in jo je za naše otroke ustvarila in interpretirala **Nika Doljak** skupaj z osnovnošolci iz **POŠ Bukovica**. Sledili so pozdravni govori ravnateljice OŠ Renče **Teje Živec Kavčič**, župana Občine Renče-Vogrsko **Tarika Žigona** in predsednika upravnega odbora Šolskega sklada **Petra Gorjana**. Vsi govorci so poudarili pomen dobrega sodelovanja staršev, šole in kraja, moč solidarnosti do sočloveka in izvirnost ter pogum mladih, ki so že komaj čakali, da pokažejo, kar znajo.

Na prizorišče so najprej pritekli člani **Nogometnega društva Renče**, ki je bilo

ustanovljeno že davnega leta 1970. Danes ima društvo več kot 100 članov, od tega je okrog 70 mladih nogometašev in nogometašic, ki trenirajo v različnih starostnih kategorijah v nogometni akademiji ND Renče. Poseben poudarek v društvu namenjajo delu z mladimi, saj želijo ustvariti možnosti, da se mladina iz Renč in bližnje okolice aktivno ukvarja s športom ter tako kvalitetno preživlja prosti čas proč od elektronskih naprav. V društvu verjamejo v moč športa in skupnosti, ki jo nogomet povezuje. In mlada energija fantov in deklet, ki so se spretno podili za žogo, je dodobra ogrela polno tribuno gledalcev.

Po bučnem aplavzu in močnih ritmih so na prizorišče prikorakali naši najmlajši iz Vrtca Renče, in sicer skupin **Mavrice** in **Zvezdice**. Naš vrtec, ki deluje v okviru šol v Renčah in Bukovici, sledi viziji »Te slišim, te vidim, te čutim, te spoštujem, ti dovolim biti ti in sem jaz lahko ob tebi jaz.« Ob spodbudi strokovnih delavk so pogumno povedali pesem Kaj vse znamo. In prepričali so nas, da znajo že zelo veliko.

Plesna skupina **Luniti**, ki deluje pod sloganom Ples za vse generacije, ima

sedež v Občini Kanal ob Soči in deluje v krajih Kanal, Deskle, Tolmin, Bilje, Solkan, Trnovo pri Gorici in Bukovica. In tu se plesnih ritmov učijo tudi naši otroci. Ob plesnih gibih in nasmejanih obrazih deklet smo vsi v dvorani postali delček njihovega plesnega sveta.

Še smo ostali v plesnih ritmih. Učenke Osnovne šole Renče trenirajo v **Mažorettni in twirling skupini Prvačina** ter **Twirling mažorettnem društvu Nova Gorica**. S svojimi nastopi popestrijo mnogo kulturnih in drugih prireditev, s twirlingom pa se dekleta udeležujejo nacionalnih in mednarodnih tekmovanj ter dosegajo odlične

rezultate. In tudi na petkovi prireditvi smo ob njihovem prepričljivem vrtenju palic, plesnih in gimnastičnih elementih od navdušenja obstali in z bučnim aplavzom nagradili izjemna dekleta.

Športno društvo Partizan Renče je društvo z več kot 70-letno tradicijo, ki vzgaja mlade v športnem duhu in zdravem preživljanju prostega časa. Poleg zastavljenih športnih ciljev, ki z odličnimi rezultati odmevajo tako v Sloveniji kot izven meja, pa ima društvo vizijo, da mladi zrastejo v odgovorne, samozavestne in srečne posameznike. Na tleh so pripravili podlago za malo prožno ponjavo in v ubrani vrsti izvedli serijo izjemnih gimnastičnih elementov.

Na naše vabilo za dobrodelno prireditev se je prijazno odzval glasbeni gost

večera – **Boštjan Nipič**, bolj znan pod vzdevkom **Nipke**. Izvedel je nekaj svojih zelo prepoznavnih skladb, za kar se mu še na tem mestu najlepše zahvaljujemo.

Sledila je še točka zbor Podružnične osnovne šole Bukovica. **Otroški pevski zbor POŠ Bukovica** se rad ponaša s sloganom »radi pojemo« in to z zavzetostjo, veseljem, uživanjem. Otroci se urijo v ubranem petju v skupini. Ob prepevanju tudi plešejo, igrajo na instrumente, izbirajo najrazličnejše skladbe iz slovenske in svetovne zborovske zakladnice. Najbolj so veseli, ko lahko nastopajo na najrazličnejših prireditvah na šoli, v domačem kraju in v sodelovanju z uveljavljenimi slovenskimi znanimi pevci. Na prireditvi so se nam predstavili s slovensko popularno skladbo Zmaji izvajalke Maje Keuc.

čarobni podvodni svet. Trideset mladih kotalkarjev, starih od 6 do 14 let, nam je skozi ples na kotalkah predstavilo čarobno doživetje, kjer so valovi gibanja in glasbe oživili nepozabno morsko pustolovščino.

Prireditev je zaključil naš glasbeni gost Nipke ob spremljavi otroškega zbor iz POŠ Bukovica. Nipke je ponovno povabil vse nastopajoče (približno 130) na prizorišče za skupno fotografijo nasmejanih obrazov. Polna tribuna kotalkališča je mlade še enkrat nagradila z gromkim aplavzom. Šolski sklad se na tem mestu zahvaljuje

Za konec pa smo parket predali še našim gostiteljem, **Kotalkarskemu klubu Renče**, za kar se jim najlepše zahvaljujemo. Klub letos praznuje 33. rojstni dan in šteje več kot 100 članov iz Renč, Brd, Krasa, Ajdovščine in Vipave ter zamejstva. Nekaj več kot polovica otrok prihaja k vadbi ljubiteljsko, okoli 50 pa jih redno tekmuje na tekmovanjih državnega in mednarodnega nivoja, kjer posegajo po kolajnah na tekmovanjih najvišjega ranga v evropskem merilu. Točka na prireditvi nas je popeljala v

celotnemu občinstvu, ki je darovalo denar za šolski sklad, in tako prispevalo k ureditvi učilnice v naravi v okolici OŠ Renče, hvala tudi sponzorjem: Radio Robin, Bimed, Eurospin, Kristal, Alta PC, Cimet studio, Pekarna Pečjak, Nipke, in vsem, ki ste in še boste prispevali v Šolski sklad OŠ Renče za dober namen.

Mislim, da so nas otroci prepričali, da se prav v vsakem od njih skriva izjemen talent in da se nam za prihodnost ni treba bati.

Posebna hvala pa tudi izjemnemu voditelju večerne prireditve **Roku Pericu**, ki je s svojo strokovnostjo in duhovito toplino številne koščke dobrodelne prireditve povezal v nepozaben mozaik. •

 Mojca Saksida, Šolski sklad OŠ Renče
 arhiv OŠ Renče

Pust v Vrtcu Renče in Vrtcu Bukovica

Tralala, hopsasa, pustne smo šeme,
tralala, hopsasa, nič nismo lene.
Tralala, hopsasa, mi se vrtime,
tralala, hopsasa, in veselimo.

(M. Voglar)

Že v tednu pred zimskimi počitnicami so otroci in strokovne delavke začeli s pripravami na pust. Po skupinah so potekale različne dejavnosti. Otroci so spoznavali pomen pusta, prepoznavali in izdelovali pustne maske ter prepevali pustne pesmi.

Na pustni torek pa so v vrtec prišle maškarke. Otroci so se spremenili v različne junake, dobre vile, živali ... Za zajtrk so se posladkali s slastnimi krofi, nato pa so po vasi odganjali zimo. Otroci **Vrtca Renče** so se na pustno povorko odpravili sami, otroci

Vrtca Bukovica pa so se na pustno povorko odpravili skupaj z učenci **POŠ Bukovica**.

V vrtcu ta dan ni manjkalo dobre volje in zabave. Otroci so z veseljem zaplesali na

pustno glasbo in razkazovali svoje čudovite pustne kostume. •

Nina Furlan Balič
 arhiv Vrtca Renče

Prijadrale so piratke z Vogrskega ...

... in skupaj s pustnimi maskami preganjale zimo. Že zgodaj zjutraj so zajele šolsko barko z vsemi maškarami in odplule v Šempeter na pustno rajanje s **Stenom Vilerjem**.

Po pristanku barke na Vogrskem so se maškarke razporedile v tematske skupine in se predstavile. Stroga piratska komisija je nagradila najboljšo predstavitev, za zaključek pa razglasila in nagradila najbolj izvirne maske. Sledil je veseli ples, piratke pa so odjadrale novim dogodivščinam naproti. •

piratke z Vogrskega
 arhiv POŠ Vogrsko

Gimnastična zveza Slovenije: Športnik leta 2024

Konec januarja je Gimnastična zveza Slovenije organizirala prireditev Športnik leta 2024.

Iz Športnega društva Partizan Renče je bila na veliki prožni ponjavi v mladinski kategoriji deklet za športnico leta razglašena **Zarja Saksida**, v mlajši kategoriji pa **Gaja Fabijan**. **Veda Panić** je bila druga. V

absolutni kategoriji je Zarja zasedla tretje mesto. Trenerka leta je bila **Urša Vrbec**, prav tako tudi sodnica leta. Pri fantih je v mladinski kategoriji drugo mesto zasedel **Matic Bremec**, v mlajši kategoriji je bil drugi **Mark Martinuč**. Matic Bremec je bil v absolutni kategoriji tretji.

V reprezentanco so za leto 2025 v različnih starostnih skupinah imenovani: Veda

Panić, Gaja Fabijan, Zarja Saksida, **Lana Saksida**, **Metka Arčon**, Matic Bremec, **Gal Juretič**, Mark Martinuč, **Bojan Harej**, **Tiago Petrović**, **Massimiliano Bon** in **Lars Repe**.

Čestitke vsem športnikom in trenerjem, ki športnike vsakodnevno učijo novih vrlin. •

[in](#) [arhiv ŠD Partizan Renče](#)

Športnik Goriške 2024

Letošnja prireditev Športnik Goriške 2024 je potekala 20. februarja v Hotelu Perla. Med nagrajenci so bili tudi naši športniki, in sicer **Veda Panić**, **Lana Saksida**, **Mia Furlan**, **Zala Bizjak Batistič**, **Neja Rojc**, **Lana Ušaj**, **Gaja Fabjan**, **Mark Martinuč**, **Gal Juretič**, **Matic Bremec**, **Matic Jelen**, **Maj Moze-tič**, **Enej Lango** in **Zarja Saksida**.

Vsem športnicam, športnikom in športnim delavcem čestitamo za dosežene rezultate in jim želimo obilo športnih užitkov in dobrih rezultatov tudi v letu 2025. •

[Jurij Arčon](#)
[arhiv ŠD Partizan Renče](#)

Članska ekipa Renč optimistično v spomladanski del sezone

Nogometna ekipa Renč vstopa v spomladanski del sezone 2024/2025 s solidnega petega mesta na lestvici EPNL. Jesenski del so zaključili kot nepremagani na domačem igrišču, saj so v desetih tekmah zabeležili tri zmage in dva remija. Z najmlajšo ekipo v ligi imajo odlično izhodišče za nadaljevanje prvenstva, v katerem jih čaka še šest tekem, nato pa sledi razdelitev lestvice in napeta končnica v obliki *play-offa*.

Priprave na drugi del sezone so že v polnem teku – za ekipo so trije tedni intenzivnih treningov, konec februarja pa so se odpravili na štiridnevne priprave v slovensko Istro. Tam jih je čakala še zadnja pripravljalna tekma pred nadaljevanjem prvenstva.

Spomladanski del sezone so Renče odprle 9. marca, ko so na domačem terenu gostile ekipo Komna. Cilj članske ekipe ostaja jasen – uvrstitev v zgornjo polovico lestvice in boj za naslov prvaka.

Zimsko dogajanje v nogometni šoli ND Renče

Zaradi hladnejših temperatur so se redni treningi mladih nogometašev **ND Renče** s travnatih igrišč preselili v dvoranske prostore, kar je omogočilo neprekinjeno vadbo in hkrati zagotovilo varno okolje za razvoj mladih igralcev. Naše ekipe so se udeležile dvoranskih nogometnih turnirjev v Tolminu, Kobaridu in Vipavi. Na teh dogodkih so vse kategorije ND Renč prikazale vsečne igre in pokazale, da znajo združiti tehnično znanje z ekipno igro, ter dokazale, da se lahko kosajo z vsemi ekipami v regiji.

V ND Renče je razvoj igralcev vedno na prvem mestu. Trenerji ne usmerjajo le k tehničnemu napredku, temveč tudi k učenju pomembnih vrednot, kot so sodelovanje, poštenost in vztrajnost. Poleg tega se veliko pozornosti namenja tudi zabavi, saj verjamejo, da se v sproščenem in pozitivnem okolju najbolj naravno razvijajo tako športne kot tudi življenjske sposobnosti. Ta celostni pristop omogoča mladim

igralcem, da se s samozavestjo spopadajo z izzivi tako na igrišču kot v vsakdanjem življenju.

S to filozofijo ND Renče nadaljuje svojo pot k razvoju prihodnjih nogometnih zvezd in hkrati bogati lokalno skupnost s športom, pozitivnimi vrednotami in prijetnim družabnim vzdušjem.

Poleg mladinskih ekip pa ND Renče ponosno neguje tudi tradicijo veteranskega nogometa. Veterani se dvakrat tedensko zbirajo na rekreativnih treningih in tekmah, kjer s svojo izkušnjo in predanostjo dodajajo poseben utrip nogometnemu dogajanju. Ne samo, da s svojim delom pripomorejo k vzdrževanju objektov, ampak so tudi odlična družba, ki skrbi za druženje in aktivno rekreacijo za vse zainteresirane v občini. S tem bogatijo skupnost in dokazujejo, da strast do nogometa ne pozna starosti.

Mi smo Renče. ●

in ND Renče

11. Harijev memorial

V soboto, 1. marca, se je v telovadnici (kotalkališče) v Renčah odvijal 11. Harijev memorial v prstometu, in sicer posamezno. Končno točkovanje od prvega do osmega mesta gre v seštevke za Pokal Polo.

Turnir je potekal v zelo dobrem vzdušju in zelo dobri organizaciji. Zahvala za organizacijo turnirja gre sekciji Goletarji (**Klavdij Turel** in **Radovan Rusjan**), ki je del **ŠD Škulja**.

Na turnirju je sodelovalo 20 tekmovalcev iz ŠD Škulja.

Končni vrstni red :

1. mesto: **Simon Chiabai**
2. mesto: **Milovan Gregorič**
3. mesto: **Radovan Rusjan**
4. mesto: **Simon Šuligoj**
5. mesto: **Boris Živec**
6. mesto: **Dušan Masten**
7. mesto: **Simon Kokelj**
8. mesto: **Jožef Hvalica**

Zahvaljujemo se **Kotalkarskemu klubu Renče**, ki nam je odstopil telovadnico, da smo 11. Harijev memorial lepo organizirali. •

 in [Simon Šuligoj](#)

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče – Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do osebnega zdravnika ali zobozdravnika oz. do dežurnih ambulant ter na fizioterapijo v ambulantah Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- 1 x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji,
- do Občine Renče-Vogrsko in do Krajevnega urada Bukovica Upravne enote Nova Gorica,
- do trgovine in pošte v Renčah oz. Volčji Dragi,
- in nazaj do doma uporabnika.

Za uveljavitev prevoza se je potrebno prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj sedem dni pred prevozom.**

Urnik prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od 8.00 do 12.00,
- sreda od 12.00 do 16.00.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-para.si/prevozi>.

 Vladka Gal Janeš in Matej Gruden

Tekmovanje mladine v PGD Renče–Vogrsko

Mladi v **PGD Renče-Vogrsko** se skozi leto udeležujejo različnih tekmovanj, kjer se preizkušajo njihovo znanje, spretnosti in timsko delo.

Najpogostejši tekmovanji, ki se ju mladina udeleži, sta:

- Gasilski kviz, kjer ekipe preizkušajo svoje znanje in spretnosti s področja gasilstva. Tekmovanje poteka ekipno v dveh delih: pisni test, kjer tekmovalci rešujejo vprašanja o zgodovini in organizaciji gasilstva, prvi pomoči, požarni preventivi, gasilski taktiki, opremi itd., ter praktična vaja – ekipa skupaj opravlja praktične naloge, ki vključujejo štafetno vezanje vozlov in gasilsko spretnost v razvrščanju gasilskih orodij, uporabi gasilskih cevi itd.
- Gasilska orientacija je bolj dinamično tekmovalstvo, ki združuje tek po terenu in izvajanje gasilskih nalog. Tekmovalci opravijo del tekmovanja izven proge, kjer pionirji in mladinci opravijo vajo z vedrovko, gasilci pripravniki pa vajo s polaganjem napadalnega cevovoda. Po uspešno opravljeni vaji pa morajo v čim krajšem času preteči določeno traso, na kateri opravljajo različne preizkuse. Tudi to tekmovalstvo poteka ekipno. Tekmovalci tečejo po označeni progi, dolgi 2 km za pionirje, 3 km za mladince in 5 km za gasilce pripravnike, pri čemer si pomagajo s karto in kompasom za iskanje kontrolnih točk. Vsaka ekipa mora najti kontrolne točke v pravilnem zaporedju v najkrajšem možnem času. Na vsaki kontrolni točki ekipa opravi določeno gasilsko nalogo, kot so štafetno vezanje vozlov, praktične vaje iz orientacije, topografski znaki, hitrostno zvijanje cevi, štafetno spajanje cevi na trojak, radijske zveze itd.

Na gasilskih tekmovanjih se mladi gasilci pomerijo v treh starostnih kategorijah: pionirke in pionirji (6–11 let), mladinke in

mladinci (12–16 let), gasilke ter pripravnice in pripravniki (16–18 let).

Tekmovanja potekajo na treh ravneh: občinsko tekmovalstvo – prva stopnja, kjer se ekipe pomerijo znotraj občinskih gasilskih društev, regijsko tekmovalstvo – najboljše ekipe iz občinskih tekmovanj napredujejo na regijsko raven, državno tekmovalstvo – najboljši iz regij se uvrstijo na državno tekmovalstvo, ki je najvišja raven tekmovanja za mlade gasilce. Cilj tekmovanja je preizkusiti ekipno sodelovanje, gasilsko znanje in fizično pripravljenost, obenem pa spodbujati medsebojno pomoč. Mladi gasilci skozi tekmovanja ne le pridobivajo dragocene izkušnje in utrjujejo svoje znanje, temveč se tudi povezujejo s sovrstniki iz različnih krajev.

V soboto, 15. februarja, je **Gasilska zveza Goriške** v sodelovanju s PGD Renče-Vogrsko organizirala občinsko tekmovalstvo mladih gasilcev v kvizu, ki je potekalo na domačem terenu, in sicer v prostorih osnovne šole v Renčah. Mladi so tekmovali v treh kategorijah, in sicer pionirji, mladinci in gasilci pripravniki. Tekmovanja se je udeležilo 17 ekip pionirjev, 16 ekip mladincev in dve ekipi pripravnikov.

Naše društvo je zastopalo pet ekip. Ekipa pionirjev je dosegla 12. mesto, ekipa mladink peto mesto, ekipi mladincev sta dosegli šest in 14. mesto, gasilke pripravnice pa drugo mesto in se tako uvrstile na regijsko tekmovalstvo.

Tekmovanje v gasilski orientaciji bo v maju, gostilo ga bo **PGD Kanal**.

Gasilski mladini Renče-Vogrsko čestitamo za dosežene rezultate ter za njihovo pripravljenost in sodelovanje pri gasilskih krožkih, ki tedensko potekajo v prostorih gasilskega društva pod mentorstvom **Patricije Simčič**. Naj samo omenimo, da gasilski krožek obiskuje 27 otrok, od tega je 13 pionirjev, 11 mladincev in tri pripravnice.

Iskrena hvala Gasilski zvezi Goriške za podporo in pomoč pri organizaciji tekmovanja. Zahvaljujemo se tudi **OŠ Renče** za šolske prostore, **ŠD Partizan** za odstop telovadnice, staršem otrok za pomoč pri delitvi hrane ter vsem podpornim in operativnim članom PGD Renče-Vogrsko za pomoč pri izvedbi dogodka.

Z gasilskim pozdravom »Na pomoč!« •

PGD Renče-Vogrsko

ZAHVALA

Spoštovani občanke in občani
Občine Renče-Vogrsko,

iskreno se vam zahvaljujemo za
prostovoljne prispevke ob prejetju naših
koledarjev za leto 2025. Sredstva bomo
namenili za vzdrževanje gasilskega doma in
nabavo nove gasilske opreme.

Gasilke in gasilci PGD Renče-Vogrsko

Štiri desetletja društva upokojencev

Upokojenke in upokojenci z Vogrskega so pred kratkim slovesno obeležili 40. obletnico svojega društva, malce kasneje pa še božič in novo leto.

Do leta 1984 so se Vogrini družili v okviru društva upokojencev iz okoliških krajev. Okrogli jubilej so praznovali v večnamenski dvorani povsem obnovljenega zadružnega doma, ki so ga po drugi svetovni vojni udarniško zgradili njihovi predniki. Prvi predsednik društva po uradni registraciji je bil **Radovan Fornazarič**, delo sta nadaljevala **Edvard Petrič** in **Vladimir Marc** (vsi trije so žal pokojni). Zadnji dve leti pa društvo vodi **Aleš Bucik**. Dejavnost društva, ki šteje skoraj 150 članov, je vse pestrejša, je povedal Bucik, v letu 2024 se

je zvrstilo več kot deset dogodkov. To so bili izleti, srečanja, spomladanski piknik in podobno. Zadnji dve leti društvo v Dvorcu Vogrsko pripravlja literarne večere, ki se jim pridružujejo še pogovorna srečanja z znanimi Primorci. Vogrinske upokojence je pozdravil tudi predsednik območnega združenja društev severne Primorske **Zlatko Martin Marušič**. V kulturnem programu so nastopili mladi vogrinski godbeniki in amaterska igralska skupina iz Občine Renče-Vogrsko.

Ob zaključku leta so se vogrinski upokojenci v zadružnem domu zbrali še na

božično-novoletnem srečanju. Domači osnovnošolci so jim pripravili šaljivo odrsko predstavo, zapele so jim pevke ženskega zbora **Vogrinke**, na harmoniko pa je zaigral mladi **Tinaj Baša Marc**. •

Davorin Koron
 arhiv DU Vogrsko

Prvi most čez Vipavo v Renčah in njegovi nasledniki

Skozi različna zgodovinska obdobja je reka Vipava Renčam pomenila dragocen obrambni objekt v nevarnih vojnih časih, hkrati pa je bila tudi težko prehodna ovira za stike s sosednjimi kraji. Za prehod nekaterih rečnih odsekov so ljudje uporabljali čolne (imenovali so jih brodovi), kar pa je bilo že ob manjšem naraščanju reke nevarno početje.

Prvi most

Najmanj od leta 1256, ko je bila najdena prva pisna omemba Renč, je imela svojo rezidenco in posest v Renčah družina vazalov goriškega grofa, ki se je poimevala po kraju: *de Renzsch* oz. *Von Rentschach*, od katere je zadnja poznana dedinja **Muetl** umrla leta 1404. Posestvo je potem prehajalo med razne lastnike, dokler ni pristalo v rokah **družine Hofer**. Člani te družine so prevzeli posesti in grad leta 1464 ter nato gospodovali

in gospodarili v Renčah več kot 100 let. Nekateri med njimi so se odlikovali v vojnah za avstrijsko krono in za zasluge leta 1508 prejeli v last tudi posest v Devinu, njihovi potomci pa so, po do sedaj znanih podatkih, zgradili prvi most čez Vipavo v Renčah.

Pomembna razkritja dr. Vojka Pavlina

Pred petimi leti nas je zgodovinar **dr. Vojko Pavlin** seznanil s pomembnim novim odkritjem za renško zgodovino, za kar zasluži veliko priznanje. V razvozlanje dokumentov je vložil veliko truda in zahtevnega strokovnega dela, saj so pisani v zagonetni gotski pisavi. Prvi dokument iz arhiva urada namestnika deželnega vojvode za Kranjsko, ki je uradoval tudi za Goriško, je prošnja **bratov Hofer, Ivana, Franca in Jakoba** iz leta 1523, o pobiranju mostnine (za konjenika v višini 2 fenigov in za pešca po 1 fenig), pri čemer pa bi bili prebivalci Renč oproščeni. Svojo prošnjo utemeljujejo s tem, da jih je most ogromno stal in da so imeli velike stroške

tudi za obnovo gradu in drugih objektov, poškodovanih ali uničenih v pred kratkim končanih vojnah. Obenem naglašajo, da bo most tudi omogočil varen prehod reke, kar je bilo pri prehodih z brodom smrtno nevarno, saj se je večkrat prevrnil in je mnogo ljudi utonilo.

Drugi dokument vsebuje naročilo nadvojvode svojim svetnikom in komisarjem na Goriškem, da pregledajo prošnjo bratov Hofer in ugotovijo, če je upravičena. Iz teh dokumentov je razvidno, da je bil most zgrajen med letoma 1515, ko se je odvijala druga vojna z Beneško republiko,

in 1523, torej letom prošnje za mostnino. Za ta most nimamo niti risbe niti opisa. Verjetno pa je bil podoben tistemu iz leta 1814, kakršnega vidimo na ohranjeni sliki¹. Na omenjeni sliki iz leta 1814 stoji ob mostu na renški strani hišica, ki je služila za pobiranje mostnine, na drugi strani pa je objekt, v katerem so (po ustnem izročilu) strojili kože, nosi pa tudi ime Pod žago, kar kaže, da je bila tam v nekem obdobju verjetno tudi žaga.

Leseni mostovi

Konstruktivsko so si bili mostovi, kakršne poznamo tudi iz renške preteklosti, precej podobni. To so bili leseni mostovi z oporniki iz debelih hlodov, sidranih na dnu, in vodoravnih nosilcev ter lesenih plohov. Tako izvedbo lesenih mostov se je uporabljalo še celo po drugi svetovni vojni, ko sta les postopoma zamenjala jeklo in beton. Leseni most pa je bil prav gotovo večkrat žrtev silnih poplav, ki naš kraj večkrat prizadenejo. Še posebej so izpostavljeni velikim pritiskom leseni podporniki. Večkrat so poškodbe zahtevale draga popravila, vendar o takih dogodkih zaenkrat nismo našli zanesljivih podatkov.

Stari železni renški most – simbol kraja

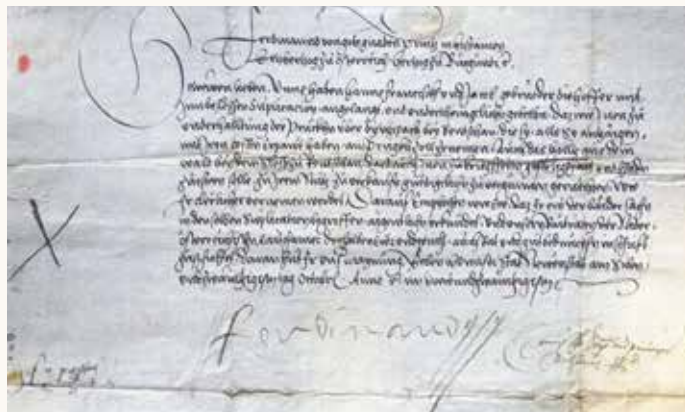
Ob hitrem razvoju kraja so nastajale vedno večje potrebe za prevoz materialov in izdelkov. Zelo se je razvila proizvodnja opečnih izdelkov in konec 19. stoletja ali v začetku 20. stoletja je bil zgrajen prvi železni most z enim razponom. Ta je skupaj z jezom postal pravi simbol kraja in Vipava nad in pod jezom priljubljeno kopališče, kamor so poleti prihajali na kopanje od blizu in daleč.

Med prvo svetovno vojno, ko so bile Renče zaledje frontne črte med avstro-ogrskimi in italijanskimi silami, je bil most stalno pod ognjem italijanskega topništva, vendar ga niso zadeli, okoliška polja in celo jez pa so bili polni globokih kraterjev, ki so jih povzročile granate. Naselja so bila porušena in popravila so se vlekla, ker je zmanjkovalo denarja. Še

Most, porušen septembra 1943.

¹ Lastnika in hranitelja omenjene izvirne slike Renče leta 1814, sta **Slavica** in **Adam Stibilj** iz Renče.

Iz Arhiva Republike Slovenije za »Vicedomski urad za Kranjsko«. Del dokumenta: Nalog nadvojvode Ferdinanda I. svojim svetnikom in komisarjem na Goriškem, da preverijo upravičenost prošnje bratov Hofer.

hujše so bile razmere po krizi leta 1929, ko je zmanjkalo tudi dela. Zato in zaradi fašističnega nasilja so se ljudje množično izseljevali, predvsem v Južno Ameriko in Jugoslavijo. Proti koncu tridesetih let so Italijani množično mobilizirali za vojsko godne mladeniče in može, njihovo nasilje pa je rodilo odpor in upor. Renčani so množično podprli Osvobodilno fronto in partizansko vojsko.

Miniranje mosta

Fašistična Italija je kapitulirala 8. septembra 1943 in prišli so Nemci, ki so se jim uprle novoustanovljene partizanske enote. Vendar so okupatorji z veliko vojaško premočjo strli partizansko Goriško fronto, ki je potekala od Mirna do Solkana. Ob umikanju so partizani 20. septembra 1943 minirali most. V Renčah je takrat deloval

Renški partizanski bataljon in minerci so bili tudi nekateri Renčani. Most ni takoj klonil, do eksplozije ni prišlo, saj se je eksploziv le vžgal in velik oblak dima je zasenčil vas. Miniranje so partizani uspešno ponovili, tokrat sicer v zelo dramatičnih okoliščinah, saj so nemške *avtoblinde* že vozile skozi doljno Bukovico. Tako je Vipava ponovno preprečevala sovražniku, da bi z lahkoto vdiral v Renče, kjer so bila partizanska skladišča, delavnice, karavle, skrivališča, občasno pa tudi manjše in večje enote osvobodilne vojske.

Od splava in pašarele do današnje podobe mostu

Do konca vojne so se Renčani potem prevažali čez Vipavo z večjim splavom, ki so ga upravljali za to zadolženi člani vaše civilne zaščite. Za upravljanje je bila z ene na drugo stran reke napeta jeklena vrv, ob bližajoči se nevarnosti so jo sneli in jo skrili skupaj s splavom.

Po koncu vojne, leta 1945, je takratna Zavezniška vojaška uprava Julijske krajine v okviru povojne obnove zgradila za pešce, kolesarje in *barele* najprej ozko leseno mostišče (*pašarelo*, široko prb. 2 m). Leta 1946 so se utaborile v Renčah večje zavezniške enote, katerih vojaki so bili iz Indije in Pakistana, oficirji pa Angleži. Njihov inženirci so takoj montiral železen vojaški most čez Vipavo kar nad ruševinami starega. Ta je bil širok približno 3 metre, vozišče pa je bilo iz lesenih plohov.

Julija 1947 so Britanci podrli vojaški provizorij in delavci iz

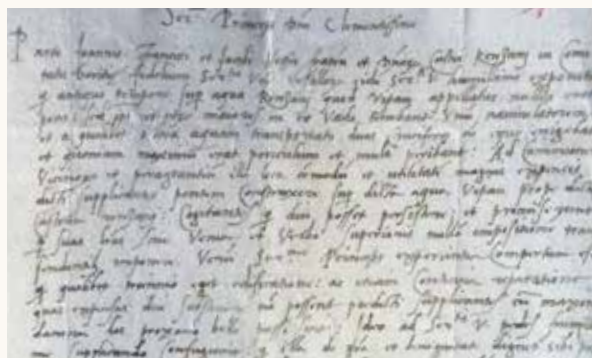
tržaške ladjedelnice *Cantiere navale Giuliano* so razrezali konstrukcijo podrtega starega mostu in odpeljali železje. Potem so pripeljali natančno izdelane in delno spojene dele novega mostu in tudi velik splav – *maono*. Na splav so na bukovski strani položili začetni del mostu in ga vlekli na drugo stran ter ga sproti dograjevali. Ko so dosegli renški breg, so spodnji del konstrukcije pritrdili na opornik, nato pa to podkonstrukcijo nadgradili še z visokimi rešetkastimi nosilci. Vse spajanje so izvedli z razbeljenimi zakovicami, ki so jih kovičili s kompresorskim orodjem.

Pri tržaškem podjetju je delalo nekaj naših vaščanov in **Miro Merljak** je skrbel za neporečno delovanje kompresorja. Most, ki je nadomestil porušenega, je podoben prejšnjemu, je pa mnogo močnejši. Postavljen je na stare, popravljene podpornike. Za njegovo montažo so porabili dober mesec in pol. V začetku septembra 1947 so zapustili nedokončano delovišče, ker se je uresničila nova državna meja in so Renče pripadle Jugoslaviji, Trst pa je ostal pod Zavezniško vojaško upravo. Vsa zaključna dela na mostu (barvanje, armiranobetonsko ploščo in kamnite vstopne zidove) je nato dokončala rojevajoča se domača gradbena operativa.

Nov velik most

Danes imajo Renče tudi drugi velik most, ki služi osebnemu prometu in razvijajoči se industrijski coni. Trenutno to cono zasedajo samo Goriške opekarne, sta pa center Renč in zahodni del vasi razbremenjena pomembnega dela osebnega ter težkega in nevarnega prometa. Okolica starega mostu in mlina pa je bila lično protipoplavno zaščitena in urejena. •

Miran Pahor
 arhiv Miran Pahor

Iz Arhiva Republike Slovenije za »Vicedomski urad za Kranjsko«. Del dokumenta: Prošnja bratov Ivana, Franca in Jakoba Hofer iz Reneč iz l. 1523 za pobiranje mostnine.

Splav v letih 1943–1945, prevoznik **Alojz Arčon**.

Ko s spoštovanjem preteklosti obogatimo sedanost

Adam Stibilj, Renčanom mogoče bolj poznan kot živinozdravnik z »Malna«, si je z upokojitvijo dal priložnost, da udejanji tudi svoje druge danosti: poznavanje tehnike, ročne spretnosti in natančnost. Z ljubeznijo in veliko mero spoštovanja je njemu dragocene predmete obudil v življenje in se tako na najlepši način poklonim svojim koreninam.

Alenka Gregorič

Bojna ladja, letnik 1952–1954

Bojno ladjo je oče **Josip Stibilj** zgradil za nas otroke v letih 1952 do 1954. Ladja ima dva propelerja, ki sta bila povezana z vgrajenim motorjem starega gramofona s sistemom navijanja. To je ladji omogočilo, da je sama z enkratnim navijanjem priplula čez reko Vipavo od brežine do jeza in nazaj, prb. 60 m.

Ladja je bila zaradi starosti potrebna temeljite obnove. Z obnovo te bojne ladje sem začel leta 2021. Ladjo je bilo potrebno temeljito obnoviti. Zaradi večje okvare motorja sem ga iz ladijskega trupa odstranil, ponovno pritrdili vse topove, ladijsko kabino, ograjo na palubi in jambore povezal z novimi vrvicami in ladjo v celoti prebarval.

Zadovoljen sem, da mi je obnova uspela kljub težavam, ki sem jih imel zaradi krhkosti in lomljivosti materialov, ki jih je zaznamoval zob časa.

Kotalke

Kotalke znamke Fulgor mi je leta 1956 za šesti rojstni dan podarila sestrična **Tereza**

Gallassi iz Italije. Po njeni pripovedi jih je dobila v dar od staršev leta 1948. Imele so lesene kolesčke, ki so bili popokani in neenakomerno obrabljeni. Moj oče je kupil nova bakelitna kolesčka znamke Gigant. Kljub temu da sem z njimi zelo veliko prevozil, so – sicer zelo obrabljena – še vedno na kotalkah. Kotalke so dolgo samevale na podstrešju, vse dokler se nisem odločil, da jih obnovim in dam v stekleno omarico, izdelano prav v ta namen, in jih kot zelo redek in zanimiv primer starodobnih kotalk predstavim sedanemu času.

Vlakovna kompozicija, letnik 1957

Vlakovno kompozicijo je leta 1957 izdelal oče Josip Stibilj. Sestavljajo jo lokomotiva (model parne lokomotive), vagon za premog in vodo kot spremljevalni del lokomotive, trije potniški vagoni, tračnice v dolžini 20 m s priklopom na transformator in usmernik z ročko za upravljanje vlaka

V lokomotivi je bil vgrajen elektromotor, ki je poganjal celotno kompozicijo po postavljenih tirih, ki so se lahko sestavili v obliki osmice ali elipse. Ta vlakovna kompozicija je bila zelo atraktivna zame, moje prijatelje in sošolce, saj smo se z njo veliko preigrali.

V spominu so mi ostale očetova inovativnost, natančnost, vztrajnost in tehnična sposobnost pri sami izdelavi. Vse je bilo ročno izdelano, saj električnih pripomočkov, tako orodij kot materialov za tak izdelek, ni bilo

veliko na izbiro. Veliko vgrajenih elementov je moral improvizirati. Prav tako je za vsa kolesca od lokomotive in vagonov sam izdelal kalupe, da jih je vliv iz zlitine svinca in cinka ter potem oblikoval. Te kalupe imamo še vedno kot dokaz, da so bili izdelani posebej v ta namen.

Prav njegova natančnost in veselje do izdelave takih tehnično zelo zahtevnih izdelkov ste me spodbudila, da sem leta 2023 začel obnavljati že dotrajano vlakovno kompozicijo. Obnovitvena dela so bila kar zahtevna, ker je zob časa naredil svoje.

Z veliko potrpljenja in truda mi je uspelo obnoviti lokomotivo in vagone, tako da so mi v ponos in veselje, ko jih opazujem. Hkrati mi je lep spomin na očeta Josipa, ki je bil res pravi mojster oz. strokovnjak pri izdelavi tega in še drugih izdelkov, ki krasijo našo hišo. ●

 Adam Stibilj
 Matjaž Bizjak

Marino Žigon

Zadnjič sem pri opisu življenjske poti **Marina Žigona** zapisal, da je leta 1911 z veseljem začel obiskovati pouk v šoli sv. Jakoba, ki je bila ena izmed slovenskih ljudskih šol sv. Cirila in Metoda v Trstu.

Njegova prva učiteljica sta bila **Andrej Čok** in duhovnik, katerega imena Marino v svoji pripovedi ni razkril. Andrej Čok je bil zaveden Slovenec in med drugim tudi član Dramatičnega društva v Trstu (dramskega društva), odbornik v Socialni matici (ki je izdajala različne knjige, poljudne spise, znanstvene in zgodovinske članke z namenom povečanja izobrazbe slovenskega naroda), odbornik v tržaškem Sokolu in tudi blagajnik Družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu, zatem predsednik Tržaškega podpornega in bralnega društva. V šoli sta učiteljica hitro ugotovila, da je Marino zelo sposoben, saj si je vse zelo dobro zapomnil. Mamino navdušenje nad njuno ugotovitvijo je Marino takole opisal: »Mama je rekla očetu: Ivan, pogled kakšnega sina smo naredili po toliko neuspešnih poskusih. Ta sinček, sčasoma bo šel za ministra, za bankirja bo, nas bo rešil iz tega podstrešja v kakšno boljše stanovanje, kdo ve, palačo tudi.« Ampak njene želje se niso uresničile. Prvi dve leti je šlo Marinu v šoli zelo dobro, a pozimi leta 1916 so ga začele ovirati težave z mehurjem, ki jih je takole opisal: »Oh, revna mati Žigon, rojena Keber, iz plemenitega pokolenja, kako se je ona pomotila. Ta sinček je imel naravno **švahost**, ni zadrževal vode. V šoli se ni mogel koncentrirati, moral je večkrat iti na stran. Učitelji (posebej profesor **Ciril Petrovec**, ki je bil razrednik 3. razreda) so

mislili, da **mulc** se hoče odstraniti iz pouka in ga niso pustili.« Iz Marinove pripovedi lahko sklepamo, da je trpel zaradi kroničnega vnetja mehurja, a pri učiteljih zaradi tega ni imel razumevanja. Iz šole je prihajal moker, ni se mogel učiti in spremljati pouka, kar je za njega pomenilo katastrofo, kot je sam opisal posledice teh težav, zaradi katerih je moral ponavljati 3. in 4. razred. Opisal je tudi, kako so ga obravnavali sošolci: »Moji sošolci so me imeli za pomanjkljivega, **minus habens** (latinsko), po domače neumen.« Njegovo znanje je šepalo pri vseh predmetih, najboljši, odličen je bil le v petju in risanju. Ko je prinašal domov slabo spričevalo, pa je bil še tepen, saj tudi doma niso imeli razumevanja za njegove zdravstvene težave. Petega razreda Marino ni dokončal, ker so novembra 1918, po koncu 1. svetovne vojne, Trst zasedli italijanski vojaki in nove oblasti so kmalu ukinile slovenske šole. Šolanje je zaključil, ko je imel 13 let in 4 mesece, in svoje tedanje stanje je Marino opisal takole: »Pustil sem šolo in sem bil skoraj nepismen, lačen, raztrgan in obupan.« Ko je dopolnil 14 let, si je šel iskat delo. V oktobru 1919 se je njegova sestra **Viktorja** poročila z **Andrejem Kebrom** iz Bukovice. Na poročni fotografiji sta zgoraj od leve proti desni mladoporočenca (druška je sestra Viktorja, rojena 1892, tretji je njen mož Andrej), pod njima sta mama **Marija** in oče **Ivan**, skrajno levo pa je Marino, ki je takrat imel 14 let. V tem obdobju je bil Marino večkrat lačen, zato si je zelo prizadeval, da bi si našel primerno delo. Njegove tihe želje so bile, da bi bil strojevodja na železnici ali pa strojnik na ladjah, a brez ustrezne izobrazbe to ni bilo mogoče. Nove italijanske oblasti mu niso

bile naklonjene, ker je obiskoval slovenske šole, ki pa je ni mogel niti zaključiti, ker so jih ukinili. Ker ga je pogosto mučila lakota, si je mislil, da je najbolje, če gre delat v pekarno, tam vsaj ne bo lačen,

ker bo že dobil kaj za pod zob. A tudi ta želja se mu ni uresničila, dobil pa je delo v kovačiji, katere lastnik se je imenoval **Bortolo**. Tu so popravljali kočije, vozove, podkovali konje in podobno. Ampak njegov oče je ugotovil, da je to delo zanj pretežko in prenevarno, zato mu je našel delo pri ključavničarju **Obersnellu**. To delo mu je bilo zelo všeč in tudi lastnik je njegovo zavzetost pri delu zelo hvalil. Menil je, da če bo tako nadaljeval, bo lahko postal še inženir. Marino pa je o takratnem dogajanju povedal: »Z mehurjem nisem več imel problema, ampak problem sem imel s srcem, sem se zaljubil ...« Prihodnjič pa bom opisal to njegovo ljubezen in razkril, kam ga je popeljala. ●

✍ Jože Ropoša
📷 arhiv Darko Keber

Moje otroštvo – Rožica Keber

Ko je **Rožica** začela obiskovati osnovno šolo, so se učili samo v italijanskem jeziku, a učitelji niso bili preveč strogi in so otrokom dopuščali, da se med seboj pogovarjajo tudi v slovenščini.

Seveda pa je bilo to strogo prepovedano v času pouka. Ker so bili zelo revni, Rožica šole ni uspela dokončati (osnovna šola je bila tedaj petrazredna), saj je že po končanem četrtem razredu morala iti delat. Na železniški postaji Prvačina je dobila prvo delo, kjer je sestavljala lesene zaboje za sadje ali zelenjavo. Zatem pa je hodila delat v Šempeter, kjer so v zaboje skladali jabolka, češnje ter ostalo sadje in zelenjavo. To so počeli v prostorih poleg sedanjega Mercator Supermarketa v Šempetru. Rožica je o tem času pripovedovala: »V mojem otroštvu, ko smo živeli pod Italijo, je bila velika revščina. Otroci nismo poznali sladkarij in vseh ostalih dobrot, ki so otrokom sedaj na voljo. Še najbolj smo bili veseli za veliko noč, ko je mama spekla **gobanco** (potico), ki si je drugače nismo mogli privoščiti. Za velikonočne praznike smo otroci dobili tudi nogavice, ki so imele zašito kakšno podobico, kakšno žival, palčka in podobno. Nič posebnega za sedanjí čas, ampak tedaj smo bili teh daril zelo veseli.« Rožica mi je pripovedovala tudi o trpljenju ljudi v času, ko se je začela druga svetovna vojna. Italijanski vojaki so tudi po Prvačini, tako kot v ostalih krajih,

pregledovali po hišah, ustražovali domačine, mnoge odpeljali v zapor, pa tudi ustrelili. Tem italijanskim vojakom so rekli Alpini. (Sprva so bili Alpini elitne gorske enote, katerih vojaki so nosili klobuke s črnim peresom na desni strani). Nekoč so jim vojaki odnesli celo kanarčka s kletko, ki so ga imeli pri hiši. To pa je njeno mamo tako razjezilo, da je odšla na italijansko komando v Dornberk in od vojakov zahtevala, da jim kanarčka vrnejo. Na srečo so jim ga res vrnili, ampak lahko bi se vse skupaj končalo mnogo bolj tragično. Ker otrok italijanski vojaki niso pregledovali, so Rožici starejše

kurirke večkrat dale partizansko pošto, ki jo je nosila na dogovorjena mesta. Običajno iz Prvačine v Dornberk, v zaselek Drago in v smeri proti Gradišču, kjer jo je pustila pri prvih hišah, pa tudi v Bukovico in druge kraje, kakor so ji naročili. Ko je nekoč tako šla s kolesom, kjer je imela partizansko pošto skrito pod sedlom, so jo v Volčji Dragi ustavili Alpini in od nje zahtevali, da jim da kolo. Tega pa ni hotela pod nobenim pogojem storiti, zato so ji ukazali, da mora oditi z njim. Postavili so jo v kolono, v kateri je bilo še nekaj domačinov, in tako so morali hoditi pred italijanskimi vojakmi za zagotovilo, da jih ne bodo napadli partizani. Rožica je o tem povedala: »Alpini so šli z Bazare, kjer so imeli postojanko, v Dornberk, kjer je bila komanda, in mi smo kot živi ščit hodili spredaj pred njimi. Na srečo se je vse skupaj končalo brez žrtev, pa tudi pošte vojaki pri meni niso odkrili.« Zanimivo je tudi njeno pričanje o tem, kako so nosili propagandne letake (z napisom »smrt fašizmu«, »živela OF«, »zbirajmo za našo partizansko vojsko« in podobno). Tako je Rožica razložila: »Na glavo so mi dali **čestelo** (svitek iz blaga), vanj so naj-

prej zložili propagandni material in letake ter vse skupaj pokrili s svežo travo. Tako je izgledalo, kot da nosim travo za domačo živino.« Ko so prebivalci končno dočakali konec vojne, so se morali ponovno boriti, tokrat za življenje v Jugoslaviji. Hodili so demonstrirati v Gorico, kjer so odločno izražali svojo voljo, da nočejo več živeti pod Italijo. Po koncu vojne so ljudje sicer še nekaj let živeli v revščini, ampak so si vsi med seboj pomagali. Sosed je pomagal sosedu, večja kmečka, zidarska in ostala dela so opravljali skupaj. Mnogo je bilo druženja, skupnih srečanj, petja in ostalih družabnih zabav. Rožica hrani tudi fotografijo žetve pšenice na njivi nasproti njihove hiše v Volčji Dragi, po domače pri Trebežarjih, ko so pri delu sodelovali tudi sosede in prijatelji. ●

 Jože Ropoša

 arhiv Rožica Keber

Skupaj ustvarimo otrokom prijazne počitnice

Vabilo staršem in prostovoljcem za letovanja 2025

Smo Medobčinsko društvo prijateljev mladine za Goriško, ki letos že 71. organizira letovanja in taborne za otroke in mladino. V lanskem letu je z MDPM za Goriško letovalo čez 200 otrok, ki so preživeli nepozabne poletne dni na morju ali v hribih.

Prijave na letovanja

Prijave na letovanja in taborne potekajo v aprilu. Šole pošljejo staršem letake s prijavnici preko e-Asistenta, da lahko le ti pravočasno izberejo ustrezen termin. Vse informacije so na voljo tudi na naši spletni strani in Facebook profilu. Termini, posebno morski, se zelo hitro polnijo.

Do zapolnitve mest se lahko prijavijo vsi otroci ali samoplačniško ali s pomočjo sofinancerjev in donatorjev. Letovanja se delno financirajo preko zdravstvene zavarovalnice kar pomeni, da v kolikor je otrok upravičen do zdravniškega potrdila, starši krijejo le manjši del stroškov. Otroci iz finančno šibkejših družin se lahko letovanja udeležijo brezplačno preko programa Pomežik soncu. Jezikovni tabori v Trenti so plačljivi, vendar se za otroke iz finančno šibkejših družin lahko krijejo iz sklada Kapljica Soče.

Kaj vključuje letovanje?

V ponudbo letovanja so všeti prevoz, nastanitev, prehrana, aktivnosti in celoten pedagoški program.

V Savudriji in Piranu so otroci nastanjeni v domovih ZLRO, v Trenti pa v Domu Triglav. Otroci bivajo v sobah s štirimi, petimi ali šestimi posteljami ter prejmejo pet zdravih obrokov dnevno. Osebe v kuhinji se zelo trudi, da otroci vsak dan uživajo v raznoliki in kakovostni hrani. Odhod in prihod otrok potekata izpred Športnega parka v Novi Gorici.

Ob morju je seveda glavno kopanje in druge aktivnosti v vodi. V času po opoldanskem počitku so organizirane različne ustvarjalne in športne dejavnosti. V Savudriji ob večerih otroke razveseljujejo skupne zabavne aktivnosti in disko, v Piranu pa je obilo možnosti za obiskovanje kulturnih dogodkov. Tudi v Trenti otroci niso prikrajšani za kopanje. Na voljo sta Krajcarca in Soča, ter tolmun pri Belem potoku. Ob vročih dneh so to čudovite možnosti osvežitve. Trenta nudi obilo možnosti za sprehode, izlete in pohode. Veči-

na aktivnosti se dogaja zunaj npr. športne, taborniške in ustvarjalne delavnice...

Vabilo prostovoljcem

Za otroke skrbi predan pedagoški tim, ki ga sestavljajo pedagoški vodja in vzgojitelji - vsi so prostovoljci z velikim srcem. Večinoma so to študenti pedagoških in drugih smeri, ki jim delo z otroki prinaša dodatno prakso, pa tudi vsi, ki jim je delo z otroki v veselje, izziv in priložnost za rast. Takih ljudi ni nikoli preveč. Če si želiš poletja, polnega nepozabnih doživetij, dragocenih izkušenj, otroškega smeha in novih prijateljstev, te vabimo v našo ekipo. Pridruži se nam in soustvari nepozabne počitnice! •

Več informacij najdete na www.zpm-novagorica.si ali www.facebook.com/ZPMnovagorica ali pa nas obiščete osebno na našem sedežu na Bazoviški ulici 4, v Novi Gorici – pod tribunami nogometnega stadiona ali pokličete na 030 703 832.

 in Medobčinsko društvo prijateljev mladine za Goriško

Medobčinsko društvo prijateljev mladine za Goriško

Zveza Prijateljev Mladine Slovenije

Odzovi se na vabilo, a ne le na tistega za zabavo...

Osebe z dopolnjenimi 50 leti in več verjetno veste, da ne bo govora o vabilu na poroko ali rojstnodnevno zabavo, ampak o vabilu, ki vas vzpodbuja k oddaji vzorca blata in s tem k sodelovanju v Programu Svit.

Program Svit je preventivni zdravstveni program, ki je namenjen preprečevanju in zgodnjemu odkrivanju predrakavih sprememb in raka na debelem črevesu in danki. K sodelovanju v programu so na vsake 2 leti povabljeni moški in ženske med 50. in 74. letom starosti.

Rak na debelem črevesu in danki je v Sloveniji en najpogostejših rakov. Zaradi poznega odkrivanja je umrljivost za tem rakom še vedno visoka, zdravljenje je za bolnike naporno in manj uspešno. A na srečo je ta oblika raka tudi zelo dobro ozdravljiva, če jo odkrijemo dovolj zgodaj. Razvoj raka lahko celo preprečimo, če predrakave spremembe odkrijemo in odstranimo pravočasno.

Kaj nam o Programu Svit povejo številke?

V okviru Programa Svit je bilo v času 15-letnega delovanja odkritih več kot 4100 primerov raka na debelem črevesu in danki, od tega 220 v zdravstveni regiji Nova Gorica. Pri več kot 31700 osebah v Sloveniji so bile odkrite in odstranjene predrakave spremembe, od tega pri 1500 osebah v zdravstveni regiji Nova Gorica.

Kako dobro se odzivamo v Program Svit v naši regiji?

Odzivnost vabljenih v Program Svit je v zdravstveni regiji Nova Gorica med višjimi v državi in se je v primerjavi z letom 2023 še povečala. V letu 2024 je odzivnost znašala 68 %, kar je 3 % več kot na ravni celo-

tne Slovenije. Pri tem je še vedno opazen trend višje odzivnosti pri ženskah (72 %) kot pri moških (63 %). Izmed goriških občin imajo najnižjo odzivnost prebivalci občin Kanal, Bovec in Šempeter-Vrtojba, željeno 70 % odzivnost pa presegajo prebivalci občin Kobarid, Vipava, Renče-Vogrsko, Miren-Kostanjevica in Tolmin.

Odzivnost vabljenih v Program Svit v občinah, zdravstveni regiji Nova Gorica in Sloveniji. Zelena črta predstavlja željeno 70 % odzivnost.

Kakšni so razlogi neodzivnosti povabljenih oseb?

V pogovorih z obiskovalci Svitovih dogodkov največkrat slišimo, da so razlogi, da nekdo ne sodeluje v Programu Svit, naslednji: strah pred boleznijo, dobro počutje, odsotnost želje po poznavanju svojega zdravstvenega stanja, sram pred oddajo vzorca blata, nerazumevanje navodil za oddajo vzorca blata in nezaupanje v naš zdravstveni sistem. Strahovi in pomisleki, ki jih prinaša sodelovanje v Programu Svit, so razumljivi, a z zgodnjim odkritjem morebitne bolezni je ta lažje obvladljiva,

lahko se predrakave spremembe odstrani, še preden sploh povzročijo raka.

Kako sodelujem v Programu Svit?

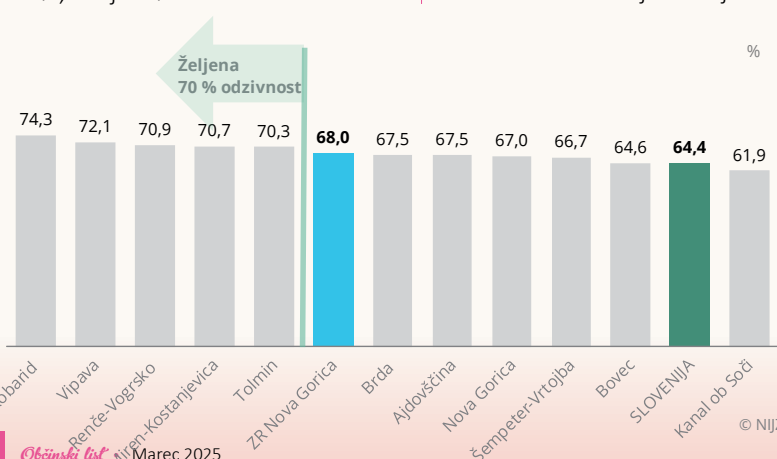
Program Svit je že marsikateremu udeležencu rešil življenje – zato ob prejemu vabila ne odlašajte, ampak se odzovite nanj. Najprej izpolnite izjavo o sodelovanju, nato po prejemu kompleta testerjev oddajte še vzorce blata. Postopek je preprost in ga v celoti izvedete doma.

Naj Svitovo vabilo ne obleži na mizi in naj pri vaši odločitvi zmaga skrb za vaše zdravje!

Vsak posameznik, ki se odzove vabilu, lahko prispeva k izboljšanju lastnega zdravja in tudi zdravja celotne družbe. Motivirajte in k udeležbi vzpodbudite tudi družinske člane in prijatelje – tako prispevate tudi k skrbi za njihovo zdravje.

Dodatne informacije so vam na voljo na spletni strani www.program-svit.si, z vprašanji se lahko obrnete na program-svit@nizj.si. Tudi v primeru, da ste prejeto vabilo k sodelovanju vrgli v koš, lahko zanj ponovno zaprosite na gornji elektronski naslov. •

in Ekipa Svit, NIJZ območna enota Nova Gorica

Srečanje predstavnikov Renč in nove občinske uprave Štarancana Za prijateljstvo, sodelovanje in mir

Tradicionalna novoletna srečanja pobratenih krajev Štarancana in Renč so tudi tokrat potekala v prijateljskem vzdušju. Prebivalci obeh krajev, ki opravljamo različne zadolžitve v svojih okoljih, si ob novem letu v sproščenem pogovoru izmenjamo izkušnje ter snujemo nove projekte in aktivnosti za prihajajoče obdobje.

Letošnje sodelovanje med krajema smo zaključili s srečanjem, ki je tokrat potekalo v obnovljeni **Frlanovi kmetiji** na Vogrskem. Predstavniki renških društev in občinske ter krajevnice uprave so prijazno pričakali predstavnike občine Štarancan. Stiski rok, objemi, prijazne besede in nasmeh na licih so najboljši dokaz, da sta v pobratenje vtkana srčnost in vztrajnost številnih posameznikov, ki svoj prosti čas in energijo namenjajo delavnim srečanjem in ustvarjalnim pobudam, ki jih skupaj načrtujejo in udejanjajo.

Tokratnega novoletnega srečanja se je udeležila številna delegacija pobratene občine z novim županom **Marcom Fragiacomom** z ženo, svetniki občine in **Saro Paroniti**, ki je zadolžena za stike z Renčami, nekdanjim županom **Riccardom Marchesanom** z ženo in predstavniki AN-PI-ja in **Giorgiom Nogherottom**, predstavnikoma Odbora 2. junij, člani **Pro Loca**, predstavniki prostovoljnih krvodajalcev ... Sprejela sta jih **Tarik Žigon**, župan Občine Renče-Vogrsko, in **Alan Čoha**, predsednik Sveta KS Renče, s člani Sveta. Omizju sta se pridružila tudi **Borut Zorn** in **Florida Petelin**, zaslužna predsednika KS Renče, ki

sta v prejšnjih mandatih skrbela za obiske in aktivno sodelovanje obeh krajev. Med zbranimi naj omenimo predsednika Zveze borcev Renče **Mirana Pahorja**, ki se s člani organizacije redno udeležuje številnih pomembnih dogodkov v Štarancanu, ter predsednico Rdečega križa Renče **Rožico Žvanut**, ki skrbi za sodelovanje s prostovoljnimi krvodajalci iz Štarancana. Prisotni pa smo bili tudi **Vesna Pahor**, predsednica Društva KUL-TU-RA Renče, in **Radovan Rusjan**, podpredsednik društva, in člani odbora ter številna delegacija društva upokojencev iz Renč s predsednikom **Silvom Zornom**. V prijaznem okolju so se pletli številni pogovori o opravljenem delu in novih zamislih, da bi sodelovanje med krajema še razširili. Po izmenjavi novoletnih daril predstavnikov obeh skupnosti so oba župana in predsednik KS Renče v nagovorih naglasili dobro sodelovanje med krajevnima oz. občinskima upravama, šolskima kolektivoma in učenci obeh krajev, enako med številnimi društvi in organizacijami. Iz njihovih besed je bilo mogoče razbrati iskreno željo po nadaljnjem sodelovanju, ki naj poteka v

obojestransko zadovoljstvo in v podporo prizadevanjem za krepitev stikov obeh skupnosti, še posebej zato, ker smo v letu Evropske prestolnice kulture Gorica-Nova Gorica. V nagovorih je bilo čutiti iskreno željo po miroljubnem sožitju med sosednjima narodoma, saj živimo in delamo v svetu, ki ga zaznamujejo zapletene in negotove družbene razmere. ●

 Vesna Pahor
 Jože Ropoša

Tradicionalna dobrodelna gledališka predstava Lions kluba Vogrsko in otvoritev razstave Plakat miru

Lions klub Vogrsko je v sodelovanju z **Občino Renče-Vogrsko** v torek, 21. januarja, izvedel že 9. tradicionalni dobrodelni večer z otvoritvijo razstave Plakat miru. Izkupiček dobrodelne gledališke predstave v izvedbi **Gledališkega društva Kontrada** iz Kanala je bil namenjen pomoči potrebni družini iz občine Renče-Vogrsko.

Ob tej priložnosti je LK Vogrsko Gledališkemu društvu Kontrada podelil posebno priznanje oz. zahvalo za dolgoletno sodelovanje na dobrodelnih večerih Lions kluba Vogrsko. Tokratna gledališka predstava Hiphophondrija je bila namreč že šesta gledališka predstava, ki so jo gledališčniki odigrali brezplačno kot njihov dobrodelni prispevek. Poleg tega so dvakrat zagotovili nadomestno gledališko skupino oz. predstavi, ki sta bili prav tako odigrani brezplačno.

Gledališko društvo Kontrada iz Kanala je ena izmed najaktivnejših gledaliških

skupin na Primorskem. Delovanje društva sega v čas čitalnic pred 150 leti, ko je pod nazivom prosvetnega društva uprizarjalo razne proslave in predstave. V zadnjih dvajsetih letih pa vsako leto uprizori eno gledališko delo, ki ga potem igra v domovini in slovenskem zamejstvu. Društvo ima tudi humanitarno noto, saj vsaj eno predstavo odigra brezplačno v humanitarne namene. V teh desetih letih so v Bukovici brezplačno odigrali naslednje predstave: leta 2014 Rodil se je očka, leta 2017 Vaja zbora, leta 2020 Scapinove zvijače, leta 2023 5 žensk.com, leta 2024 Tri sestre in letos Hiphophondrija.

V Kulturni dvorani v Bukovici se dobrodelni večeri Lions kluba Vogrsko kontinuirano dogajajo že vse od leta 2014 z manjšo prekinitvijo v času covid. Prav tako je od leta 2014 tradicionalna tudi razstava likovnega natečaja Plakat miru, ki je projekt Lions clubs International s sedežem v ZDA. Natečaj nagovarja otroke, stare od 11 do 13 let, k razmišljanju in zavedanju o pomembnosti miru, strpnosti in medsebojnega razumevanja. V natečaju 2024/2025 sta se povabi-

lu LK Vogrsko odzvali **OŠ Dornberk** in **OŠ Branik**. Skupaj je na razstavi devet likovnih del, ki si jih je občinstvo lahko ogledalo do konca januarja. Eno likovno delo se je uvrstilo med 24 finalistov na nivoju Distrikta 129 Slovenija. Na prireditvi so šoli, mentorici in šolski finalisti dobili priznanja Lions clubs International. V preteklih letih so v natečaju sodelovale tudi osnovne šole iz Šempetra pri Gorici, Kanala in Renč. Na svetovnem nivoju v tem natečaju sodeluje več kot 600.000 otrok.

LK Vogrsko bo prihodnje leto praznoval 30-letnico dobrodelnega delovanja tako na lokalnem nivoju kot tudi v širšem goriškem prostoru. Pravzaprav lionistično gibanje kot mednarodna svetovna humanitarna organizacija meja dobrodelnosti in pomoči ne pozna. ●

LK Vogrsko
 Bogo Rusjan

Sveti Vincenc – zavetnik renških zidarjev

V januarju praznujemo god svetega Vincenca. Izobesi se bandera, na kateri je upodobljen sv. Vincenc kot zidar.

Zgodovina opekarstva in zidarstva v Renčah sega že v 19. stoletje. Takrat je bila ustanovljena obrtna šola, začenjalo se je kulturno, športno in politično življenje. Močno je bila prisotna narodna zavest. Veliko učencev je po končani obrtni šoli nadaljevalo šolanje v Ljubljani. Postali so znani mojstri zidarskih poklicev. Ker je bilo

doma premalo dela, da bi dovolj zaslužili in preživljali družine, so se odpravili na delo izven domačih krajev, tudi daleč. Delali so po vsem svetu, bili so na Reki, v Bosni, sodelovali so pri obnovi Ljubljane po potresu 1895, veliko jih je bilo v Švici, pa tudi bližje, na Jesenicah, in še marsikje drugje. V zimskih mesecih, ko ni bilo veliko zidarskega dela, so prihajali domov, zato so si takrat, v mrzlem januarju, izbrali svojega zavetnika – svetega Vincenca, ki goduje 22. januarja. ●

in Majda Rusjan

Ogled jaslíc na Notranjskem

Na sončno nedeljo, 29. decembra, nas je naš novi župnik **Robert Ušaj** zbral iz obeh župnij Miren in Renče ter nas odpeljal na ogled jaslíc na Notranjsko. Avtobus smo polnili po vrsti iz Mirna, Vrtoč, Renč do Volčje Drage.

Strežniki in mladi sodelujoči pri mašah so imeli ta izlet za nagrado za predano sode-

lovanje. Najprej smo se odpeljali v Dolnjo Košano na Pivškem in si tam v cerkvi sv. Štefana ogledali jaslice, ki so dobesedno preplavile skoraj celo cerkev in jih je tam postavlja naš rojak **Milan Mozetič**, za kar potrebuje kar cel mesec. Potem smo se odpeljali še v Postojno in si v tamkajšnji cerkvi, ki je prav tako posvečena sv. Štefanu, ogledali čudovite, popolnoma avtomatizirane jaslice. Predstavil nam jih je tamkajšnji kaplan **Mel Kovic** in vsaka

figura ali žival na teh jaslíc se premika ali opravlja kako opravilo. Potem smo si privoščili še krajši postanek za kavo in kakav. Na poti domov smo se ustavili še v Vipavi in naredili nočni sprehod mimo številnih jaslíc ob ulicah do obnovljenega in razsvetljenega glavnega trga. Polni svežih idej in zamisli za naslednje jaslice smo se v zgodnjih večernih urah vrnili domov. ●

 in Klavdija Uršič

Nedelja božje besede

Člani svetopisemske skupine župnije Renče, ki jo vodi **Marko Kos**, so v nedeljo, 26. januarja, na nedeljo božje besede, v župnijski cerkvi v Renčah pripravili razstavo izdaj *Svetega pisma* in *Svetopisemskih zgodb*.

Obiskovalci so si lahko ogledali tri celotne prevode *Svetega pisma*, t. i. mariborsko izdajo, ki je izhajala v letih 1959–1961, slovenski standardni prevod *Svetega pisma* iz leta 1996 in najnovejšo izdajo *Svetega pisma* (jeruzalemska izdaja) iz leta 2024. Poleg *Svetega pisma* v celoti so bile razstavljene tudi številne izdaje *Svetopisemskih zgodb*, prikazane so bile različne ilustracije *Svetega pisma* in tudi izdaje za otroke.

Najstarejša izdaja *Svetopisemskih zgodb* je bila iz leta 1883. Obiskovalci so si lahko ogledali tudi izdajo *Zgodbe svetega pisma stare zaveze* iz leta 1894, ki je izhajala v zvezkih in jo je urejal dr. Frančišek Lampe.

Čeprav je bilo razstavljenih približno 40 različnih izdaj *Svetega pisma* in *Svetopisemskih zgodb*, je to le delček, ki nam ga in so nam ga ponujali založniki v Sloveniji.

Sveto pismo je sveta knjiga krščanstva, je najbolj brana knjiga na svetu, ki je prevedena v več kot 2400 jezikov. Slovenci smo dobili prvi prevod besedila iz *Svetega pisma* leta 1555, ko je Primož Trubar prevedel Evangelij po Mateju. Celotno besedilo pa je leta 1584 prevedel Jurij Dalmatin. Do danes se je zvrstilo še več prevodov celotnega *Svetega pisma*. Leta 2024 smo Slovenci dobili nov prevod z uvodi, razlagami, opombami in slikovnimi prilogami. In kot pravijo sodelavci nove izdaje *Svetega*

pisma, je bila priprava novega komentiranega prevoda zelo zahteven projekt, še zlasti, ker so ves čas veliko pozornost posvečali tako izvirnemu jeziku in slogu kot tudi varovanju tradicije slovenskih prevodov te knjige. ●

 in Melanija Kerševan

Preplet niti Slavke Šibav

V objemu razstave njenih kvačkanih del

V nedeljo, 1. marca, se je po hodnikih kulturnega doma v Bukovici zakotalil klobčič in z rdečo nitjo razgalil sporočila zapisov, ki so odsev naše krajanke, doma iz Bukovice.

Ni naključje, da je ravno na to sončno nedeljo, polno pomladnega pričakovanja, **Slavka Šibav** razprla krila in stkala novo zgodbo novih doživetij in spominov, ki sej jih bomo spominjali in delili z našimi zanamci. Pogled na stvaritev je mogoče v nas oblikoval vprašanje, mogoče odgovor na pričakovanje, mogoče pa nas je postavil pred zrcalo in v podobi sebe izrazil pomen vloge posameznika, ki v lastni kreaciji zmore in odseva njegovo bit.

Besede, ki danes krasijo razstveni prostor in ga povezujejo z zankami, so prevzele vlogo medija, ki razpreda vrednost pomena sveta, v katerem nam prečudoviti preplet niti ponudi nov aspekt pogleda na izražanje spretnosti, ki sama po sebi ne samo kreira neko podobo, temveč nas bogati z vedenjem, da je kvačkanje veliko več, da je njegova globina središče izražanja nekoga, saj v svoji pretkanosti in dovršenosti deluje kot govorec in nam prenaša sporočila ustvarjalca. Sporočila so različna. Vsakdo jih lahko prebere na svoj, edinstven način, lahko pa poskuša prisluhniti in občutiti tihemu glasu tistega, ki je sporočila podaril.

Ta glas nam danes šepeče iz globin razstavljanke Slavke Šibav, ki se že 50 let ljubiteljsko ukvarja s kvačkanjem. V izoblikovanih sporočilih neke podobe je veliko več kot le početi nekaj. V njenih delih je moč občutiti ljubezen do kvačkanja in ljubezen do pomena ljubiti sebe. Občutiti je moč elegancije, nežnosti, ki s prefinjeno spretnostjo tvori harmonijo čutenj, združenih v izdelek, ki odseva podobo navidezne dokončane celote, ki se nikoli ne konča. To je trenutek, v katerem je kreacija spremljivka, je čas, v katerem lahko izrazi trenutek sebe, in je oder, na katerem je občutiti dih prepleta pomena tradicije preteklosti v odigrani vlogi moderne sedanjosti.

Slavkin svet bi bil brez njenega hobija kot svet brez prijateljev, bil bi svet, zavrt v sivino, ki ti v tišini osamelosti ne zmore ponuditi pogleda, temveč te ukrivi pod

bremeni nevrednosti biti dostojnega življenja vreden človek. Z nasmehom na obrazu in polna optimizma nam še pove, da občasno neizbežno sivino razbliniš, če se predaš strasti in ljubezni do ustvarjanja oziroma kreiranja nečesa, ki te izpopolnjuje in te dvigne nad oblake, da lahko uzreš sadove vloženega truda in dela.

Razstava kvačkanih del Slavke je posvečena **Miru Šibavu**, njenemu pokojnemu možu, motivatorju in podporniku, čigar vloga je nemalokrat bila pomoč pri reševanju tehnične težave. Sam se ni spopadal z zankami in kvačko, a kljub temu sta njegov čut za estetiko in oko zaznala, kdaj je trenutek za pohvalo in kdaj za konstruktivno kritiko.

V prostorih je moč začutiti tudi odsev izražene hvaležnosti otrokoma, **Alešu** in **Iris**, za njuno podporo in spodbudo. V ponos in veselje ji je, da so njena dela dobila mesta v njihovih domovih ter ju danes krasita in bogatita s pridihom vložene njene ljubezni, kot ji je in ji je vedno bilo v veselje in zadovoljstvo podariti katero izmed svojih del sorodnikom, prijateljem ali znancem.

Za konec popotovanja lahko rečemo tudi mi hvala Slavki za sprehod med kreacija-

mi, ki nam ponujajo odsev raznovrstnih tehnik v različnih podobah stvaritev.

Hvala **Občini Renče-Vogrsko** in **KS Bukovica-Volčja Draga**, ki sta omogočili, da so ročna dela Slavke Šibav lahko razstavljeni v prostorih kulturnega doma. Iskrena zahvala gre vsem nastopajočim, začenši z našimi **Kričači**, ki so s svojim petjem prižgali iskrico v srcih in prisotne opomnili na vrednost medgeneracijskega sodelovanja. Hvala krajanki, pesnici **Karmen Vidmar**, ki je s svojim delom obogatila in s pesmijo priklicala trenutke v spominih preteklosti, hvala **Jožetu Ropoši**, ki je poskrbel, da si bomo ob gledanju fotografij obujali spomine na ta dogodek, in hvala vsem, ki ste v mislih in dejanjih na kakršen koli način pripomogli k uresničitvi te zgodbe in izpolnitvi dolgoletne želje Slavke Šibav. •

Irena Rovar
Jože Ropoša

Ž kot ženska

Ognjišče je tiho
A sled dekliškega klepeta
bo zmeraj ostala

Sediš ob oknu
Poslušaj glasbo
Vesela si obiska deklice
Igrata se plešeta in smejeta traparijam
Na bregu potoka iščeta veje z njimi
narišeta mavrico
Na travniku najdeti marjetice
velike
kot sonce
Pleteta venček in bosi plešeta kot kraljici

Nato se podre neki svet in nastaja nov
Preseneti te kot nekaj
kar se ujame
v šipo okna
Postaneš ženska postaneš žena
postaneš mati postaneš babica

Potem si oblečeš
najlepšo rožnato obleko
Navdihne te s smislom navdihne te
s smehom strastjo
Žarek se je raztopil v dlaneh
Odvil klobčič nitke

V vsakem koščku umetnine je zgodba
V vsaki umetnini so čustva
Vsaki stvari je ženska in v vsaki stvari je
ljubezen

Karmen Vidmar

Pobarvanka

Sudoku

9						8	7	2
	7	5			1	6		
					2			3
	2			5				9
		4	3		6			1
	6	9			4			5
			9					
4		2	7			1		8
			4				2	6

Klopca prijateljstva v Lamovem, odeta z ljubeznijo. Ročno delo Bojana Ožbota.

📷 Tjaša Š. Gregorič

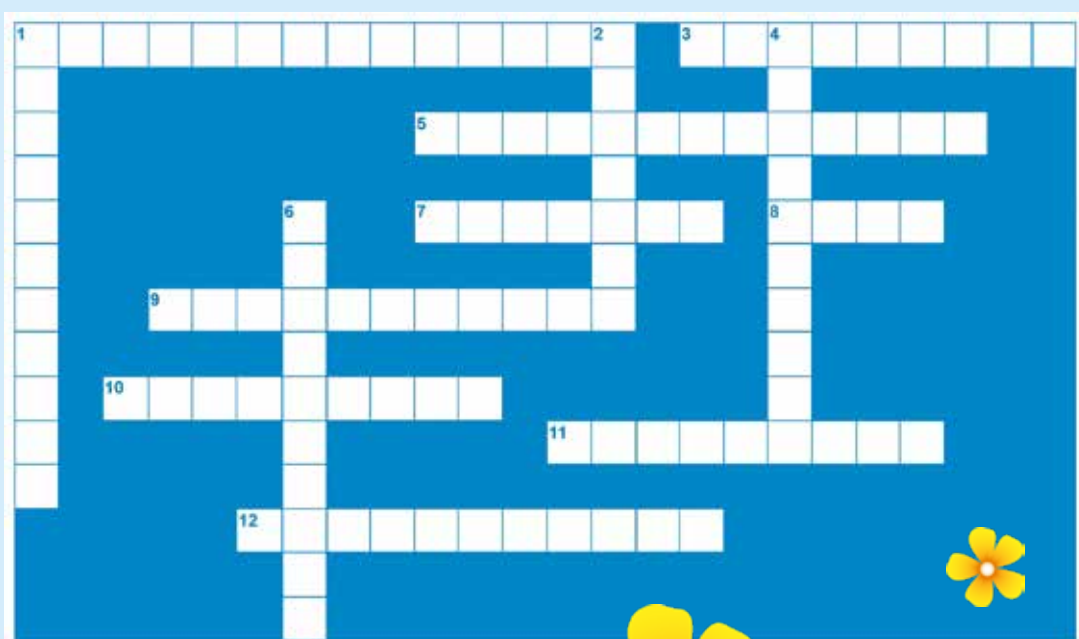
Križanka

Navpično:

1. Praznujemo ga 1. maja.
2. Zgodi se na pepelnično sredo dan po pustu.
6. Dan, ko se ptički ženijo.

Vodoravno:

1. Organiziramo ga 27. 4., ampak vedno zagode vreme – dež.
3. Dan, po pustu.
5. Dan, ko praznujejo naše mame.
7. Dan, ko praznujejo naše žene.
8. Najbolj nor del leta razen novega leta.
9. Ni slovenski praznik, fantje kupijo ta dan puncam rože in čokoladne srčke.
10. Spuščajo se ladjice na Gregorjevo – to so ...
11. Praznuje se 40 dni po pustu, ob prvi spomladanski polni luni.
12. Teden, ko se pripravljamo na Kristusovo vstajenje.

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljeni v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 15 .5. 2025)!**

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Občina Renče-Vogrsko

Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

T. 05 338 45 00

F. 05 338 45 10

info@rence-vogrsko.si

www.rence-vogrsko.si

URNIK občinske uprave

Ponedeljek: 8:30-12:00

Sreda: 8:30-12:00 in 13:30-16:30

Petek: 8:30-12:00

REGRATOVA SOLATA Z JAJČNO OMAKO

Narava nas zalaga z nadvse zdravim zelo znani regratom, ki ga nabere kar ob popoldanskem sprehodu. Spomladanski regrat uvrščamo med super živila. Pri nas raste na travnikih in krtinah, pa tudi na obronkih gozda. Paziti moramo, kje raste in v kakem stanju je zemlja.

Tokrat z vami delim recept za odlično regratovo solato z jajčno omako.

Sestavine:

- 300 g očiščenega regrata
- 100 g kuhanega rjavega fižola
- 80 g krompirja

- 1 mlada čebula
- 100 g parmezana

Za preliv:

- 50 ml olivnega olja
- 2 trdo kuhani jajci
- 100 ml razredčenega kisa
- ščepec soli in poper
- 1 žlica gorčičnih semen

Priprava:

Regratove liste dobro očistimo, operemo in odcedimo. Nato jih damo v globoko skledo ali krožnik. Dodamo topel kuhan krompir, mlačen fižol z mlado čebulo in nastrgan parmezan. Prelijemo z jajčno omako, ki jo pripravimo tako, da naribamo

kuhano in ohlajeno jajce, postopoma dodajamo olje in kis, začnimo s soljo, poprom in gorčičnimi semeni ter vse skupaj dobro premešamo, da nastane gladka masa. V tako pripravljeno omako lahko tudi dodamo vložene popke regratovih cvetov.

Dober tek. •

Renata Tischer
 Roland Tischer

Dober tek!

Recepti iz moje male kuhinje (za otroke in odrasle)

Pozdravljeni ponovno v moji mali kuhinji. Tudi tokrat imam za vas en super enostaven recept za nekaj, kar imamo zagotovo vsi radi – palačinke. Skupaj bomo pripravili okusne in zdrave bananine palačinke. Njihova priprava je tako enostavna, da jih otroci lahko naredijo kar sami z malo pomoči odrasle osebe. Ker je priprava hitra, jih lahko pripravite za okusen zajtrk, hitro popoldansko malico ali prigrizek, odlično pa se podajo tudi kot dodatek ob enolončnici. Potrebujete le mešalnik (lahko mešalnik za smoothie) ali blender, tudi čisto običajen palični mešalnik bo delo opravil več kot

odlično, in tri sestavine, ki jih imamo skoraj vedno vsi doma.

Potrebujemo:

- 1 srednje veliko skodelico ovsenih kosmičev
- 2 zreli banani
- 2 jajci

V mešalnik dodaj olupljeni banani, dve jajci in skodelico ovsenih kosmičev. Ker so banane že same po sebi sladke, potrebe po dodatnem sladkanju ne bo, tisti bolj sladkosnede pa lahko po želji dodate žlico medu. Sestavine dobro premešaj v mešalniku, da nastane gladka zmes. Sledi peka palačink – pri tem naj ti

pomaga odrasla oseba. Ponev za palačinke segrej in dobro naolji (kokosova maščoba, olje). Jaz maso na ponev vlijam kar iz posode od mešalnika/blenderja tako, da naredim več manjših krogcev – več mini palačink, da jih je potem lažje obrniti. Palačinke pečemo do zlato rumene barve (pečemo na eni in drugi strani) na srednji temperaturi, da se ne zažgejo. Postopek ponavljamo, vse dokler ne porabimo celotne mase, pomembno je le, da vmes ponev vsakič naoljimo.

Palačinke lahko serviramo kar same, lahko jih posujemo s sladkorjem v prahu, jim dodamo sveže sadje (narezane jagode, borovnice ali maline), odlične so tudi s kepico sladoleda in malo smetane ter s čokoladnim prelivom. Lahko pa jih – kot klasične palačinke – namažemo s čokolado ali marmelado.

Veliko kuharskih užitkov ti želim in veselo sladkanje ... vse do naslednjič, ko ti izdam nov slasten recept.

Lep pozdravček od Male Kuharice •

Dober tek!

OBČINSKI PRAZNIK
OBČINE RENČE-VOGRSKO

ČUKI

SREDA, 30. 4. 2025

BUKOVICA
pri Kulturnem domu

18:30

ZAČETEK OTROŠKEGA PROGRAMA

21:00

ZAČETEK KONCERTA

Krajevna knjižnica Renče

telefon: 051 428 770

URNIK:

ponedeljek: 8–12

sreda: 12–18

Ali kdo prepozna osebe na fotografiji?

Jožef Fornazarič, ki živi na naslovu Vogrsko 105, išče informacije o tej fotografiji.

Predvideva, da je bila posneta med letoma 1943 in 1945 nekje v Marseillu v Franciji ter da so vsi na fotografiji z Vogrskega in rojeni nekje med 1900 in 1910. Sprašuje, ali kdo prepozna katero od oseb na sliki. Tretji z leve naj bi bil **Heronim Gregorič** z Vogrskega, kdo so ostali?

Videti je, da so oblečeni v ameriške uniforme – verjetno vojaški ansambel. Heronim je bil na tej fotografiji star približno 36 let, rojen je bil 7. junija 1908.

Če kdo prepozna katero od oseb ali ima kakršne koli informacije, naj pokliče na občino ali pošlje e-pošto na info@rence-vogrsko.si

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

15. maj 2025

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si
s pripisom: **ZA
OBČINSKI LIST**